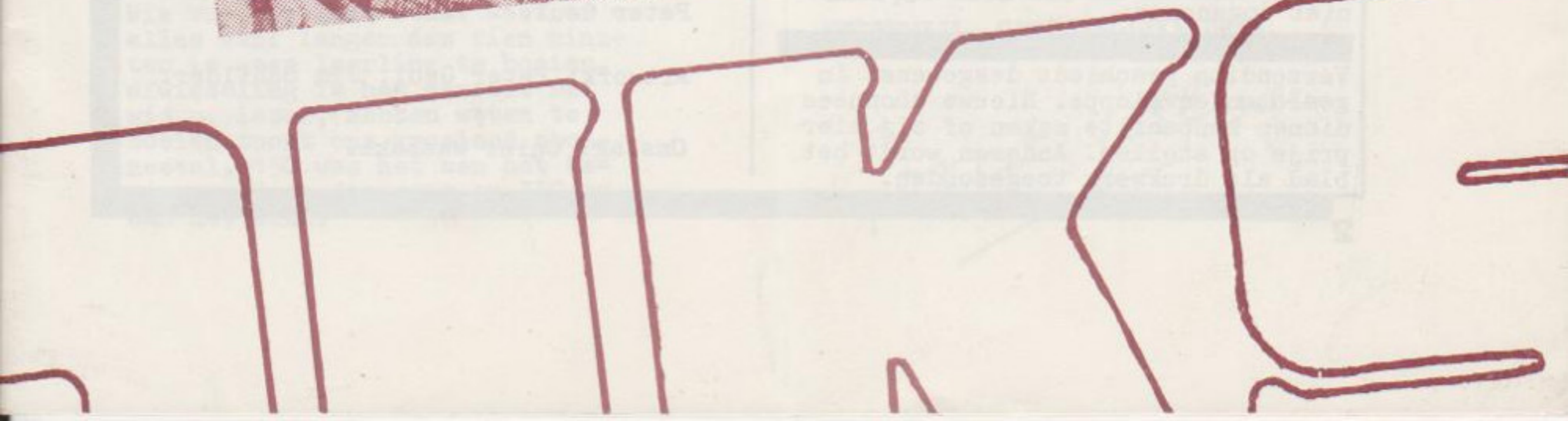
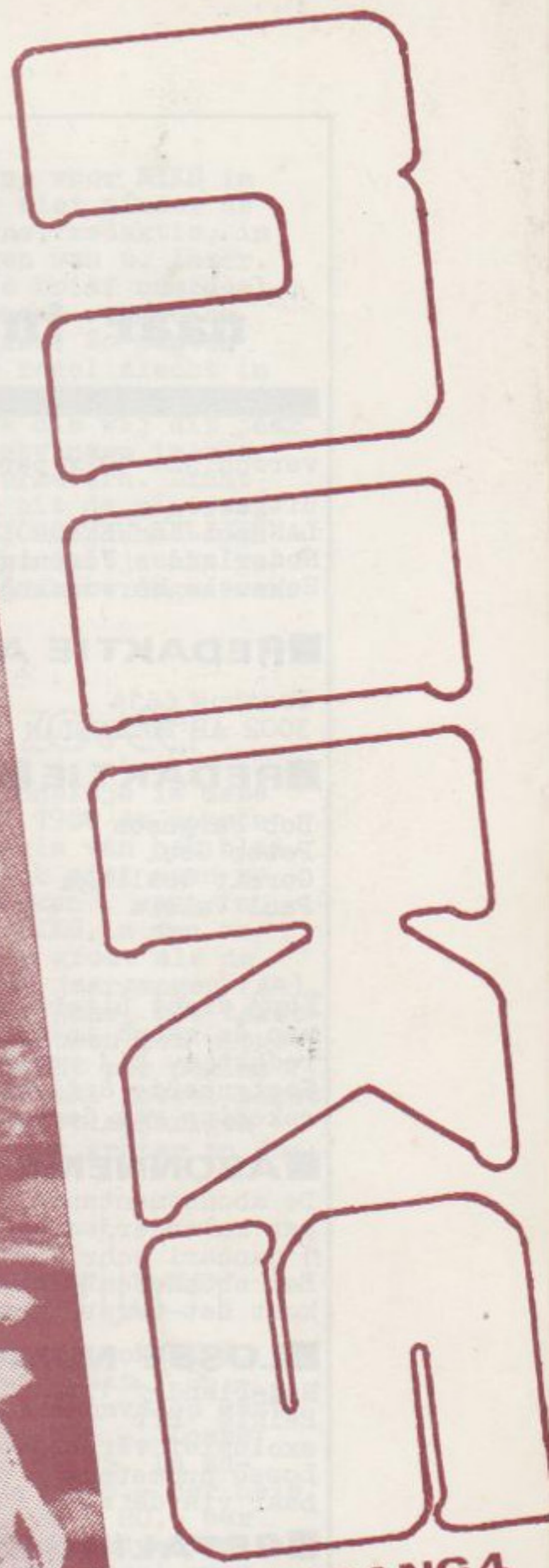

**indianer:
verslag uit een
reservaat**

**JAARGANG 4
NUMMER 10
DECEMBER
maandblad
nvsh
werkgroep
jeugd
emancipatie**

n.i.k.s.

naar integratie kinder seksualiteit

verschijnt 10 x per jaar

uitgave:

LANDELIJKE WERKGROEP JEUGDEMANCIPATIE
Nederlandse Vereniging voor
Seksuele Hervorming

REDAKTIE ADRES

Postbus 6614
3002 AP ROTTERDAM

REDAKTIE

Bob Ferguson
Peter Geul
Gorrit Goslinga
Paul Valois

Kopij dient uiterlijk de tweede zaterdag van de maand in handen te zijn van de redactie, bij voorkeur getypt. Gesigneerde artikelen komen voor rekening van de auteurs.

ABONNEMENTEN

De abonnementsprijs bedraagt f 22,50 per kalenderjaar. Opzeggingen vóór 1 januari schriftelijk aan de redactie. Een abonnement dat op 1 juni ingaat, kost het eerste jaar maar f 11,25.

LOSSE NUMMERS

Nederland f 1,50
België Bfr 25
exclusief verzendkosten
Losse nummers zijn onder meer verkrijgbaar via de afdelingswerkgroepen.

BETALING

Postrekening 3436887 t.n.v. NVSH-LWGJ, Eindhoven. Vermeld a.u.b. de reden van betaling. Bij voorkeur dient gebruik gemaakt te worden van de toegezonden acceptgirokaart.

ADVERTENTIES

hele pagina f 40,- Per regel over
halve pagina f 25,- 1 kolom (halve
kwart pagina f 15,- paginabreedte)
f 0,50.

Advertenties die afbreuk doen aan de beoogde functie van het blad worden niet opgenomen.

Verzending geschiedt desgewenst in gesloten enveloppe. Nieuwe abonnees dienen kenbaar te maken of zij hier prijs op stellen. Anderen wordt het blad als drukwerk toegezonden.

4e jaargang nummer 10 december '80
INHOUD PAGINA

- STROOIGOED past in deze tijd. Gorrit Goslinga laat het rollen op—3
- Een groep uit Midden-Nederland bezocht de fameuze INDIANER-KOMMUNE in Neurenberg. Ervaring en commentaar vanaf bladzijde—4
- GERARD ZWERUS trad af. Opvolger Gorrit Goslinga luidt hem uit:—7
- Twee twaalfjarige PUNKS vertellen wat hen beweegt. Op bladzij 8
- Andere kinderen, andere tijdpassering. Rubriek KINDERLOKAAL over Kindervuist-activiteiten:—10
- Kinderkenners over de hoofden heen. Een ZINLOOS DEBAT op pag.11
- Kinderen zijn overal. Zo kreeg Paul Valois een BOS VIOOLTJES:—12
- en zo had Jan Pollaerts een ontmoeting in de METRO, pagina 13
- Een strip: CAFÉ WELWEZEN op—14
- Ons uitneembaar KLEURKATERN is gevuld met poëzie en foto's van lezers. Middenin het blad.
- INTERLOKAAL: NVSH-vergaderingen bezocht en verslagen door Gorrit Goslinga en Paul Valois:16
- Ruim vier pagina's LEESVOER:—18
- en bijna twee met KIJKSPUL:—22
- Een laatste greep KLEIN SNOEFGOED, gestrooid voor U op 24
- PLAKPLEK is natuurlijk op pag.26
- ADRESSEN en AGENDA dus op pag.27

Medewerkers aan dit nummer:
Bernard Al, Edward Brongersma,
Willem Klootwijk, Margreet Onrust,
Jan Pollaerts, Jim Schilder, Ingo Schnabel, Patrick en Arnold,
Groep Weltevree.

Foto's: Bernard Faucon, Peter Geul, René Langhorst, Els Peters, Jan Pollaerts en Paul Valois.

Tekeningen: Adriaan, Ad Dams en Peter Geul.

Artwork: Peter Geul, Jim Schilder.

Omslag: Chief Washaki.

NIKS

INDIANEN EN STROOIGOED

GEFOPT, LEZER. HET OMSLAGVERHAAL GAAT WEL OVER INDIANEN, MAAR NIET OVER ROODHUIDEN, ZOALS DE VOORPLAAT WIL DOEN GELOVEN. HET ZIJN BEIERSE INDIANEN DIE ONZE AANDACHT VERDIENEN EN OOK KRIJGEN. EEN NEDERLANDS GEZELSHAP VERBLEEF ENKELE DAGEN IN HUN MIDDEN, IN EEN RESERVAAT IN DE BINNENLANDEN VAN NEURENBERG. MET HUN OOGGETUIGEVEERSLAG IS METEEN HET ENIGE LANGERE STUK IN DEZE NIKS GENOEMD.

korte stukken

Verder is het zagezegd strooi-goed; korte verhalen, recensies, knipsels, berichten, kortom datgene wat in de loop van deze vierde jaargang het gezicht van NIKS is gaan bepalen - korte stukken met vrij veel informatie voor de lezer die de polsslag van de jaren tachtig meevoelt. Wie voor de klas staat weet er alles van: langer dan tien minuten is geen leerling te boeien, afwisseling is het parool. Dat wij u, lezer, hebben weten te boeien toont ons groeiend abonneetal. 150 was het aan het begin van deze jaargang en 350 nu, aan het eind.

De belangstelling voor NIKS is groeiende. Maar niet minder de interesse van ons, redactie, in de overpeinzingen van u, lezer. Niet dat we elke brief onmiddellijk plaatsen, maar weggooien doen we zeker niet. Zo pasten gedichten in de regel slecht in het geheel van het blad; ditmaal treft u de beste die wij dit jaar uit uw midden ontvingen in ons uitneembare kleurkatern. Licht het voorzichtig uit de nietjes, vouw het dubbel, snijd het open en er ligt een bundeltje als geschenk voor de donkere dagen van december.

dubbel zoveel

Mede door dit bundeltje is deze laatste NIKS van 1980 de dikste uit de geschiedenis van het blad. Dat record zal ook niet meer zo gauw worden gebroken, want in 1981 verschijnt NIKS in een ander formaat, even groot als de drie voorafgaande jaargangen (A4). Maar, net als dit jaar, met tekstverkleining. We hebben het uitgerekend: het betekent per pagina ruimte voor twee maal zoveel tekst als nu: net als dertienjarigen wordt NIKS tegelijk groter en dunner.

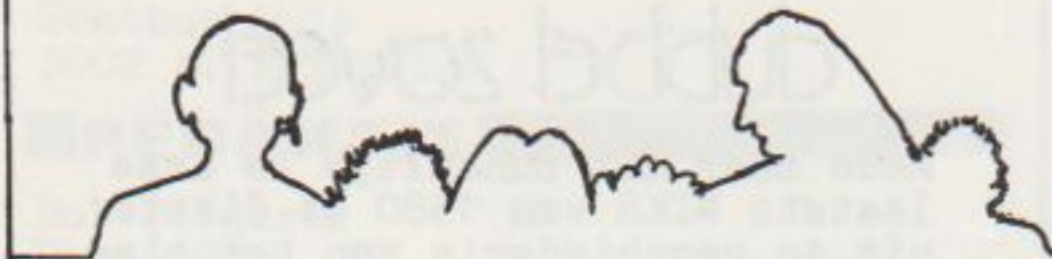
nieuwe prijzen

Alles wordt duurder, ook NIKS. Een jaarabonnement gaat f 26,- kosten. In gesloten envelop kost het vanaf januari f 35,-. Losse nummers komen op f 2,75. De advertenties worden f 65,- per hele, f 35,- per halve en f 20,- per kwart pagina. Kleine advertenties komen op f 0,60 per regel over één kolom. Het opmaken van een advertentie gaat apart berekend worden, afhankelijk van werktijd en materiaalkosten. Onze abonnees ontvangen binnenkort een acceptgirokaart. Wie het nog niet was: één seintje is voldoende.

FEESTELIJKE FEESTDAGEN,
ZALIGE UITEINDES,
IN 1981 ZIJN WIJ ER ALWEER.
ONDERWIJL, GENOEGELIJKE UREN,

Gorrit Postlinga

INDIANERKOMMUNE TWEE KEER PER WEEK POLITIE-INVAL

SJONNIE, NANNETTE, TOOS, AD, DREA, KARIN EN BEN. DRIE DAGEN VERBLEVEN DEZE ZEVEN MENSEN VAN TUSSEN DE ELF EN ZESENDERTIG JAAR IN DE INDIANERKOMMUNE IN NEURENBERG. INDIANERKOMMUNES BESTAAN DOOR HEEL EUROPA. MAAR DE GROEP IN NEURENBERG IS WEL DE BEKENDSTE. DIE VANGT WEGGELOPEN KINDEREN OP. DE RADIKALE IDEEËN OVER OPVOEDING VAN DE KOMMUNE HALEN REGELMATIG DE PUBLICITEIT.

DE ZEVEN COMMUNEGANGERS STELDEN HUN ERVARINGEN OPENHARTIG OP SCHRIFT. HUN SCHRIJVERSNAAM: WELTEVREE.

NIEUWSGIERIG

Waarom zijn we met zijn zevenen naar Neurenberg gegaan? We hadden zelf allerlei gedachten en ideeën over kindercommunes en hoe dat volgens ons zou moeten functioneren. Enkele weken geleden waren een paar mensen uit Neurenberg bij een Kindervuist-bijeenkomst geweest. Een van ons was daar ook en vond hun verhalen best interessant. De dingen die we zo te horen kregen, maakten bij ons een goede indruk. We lazen boekjes, blaadjes en krantjes van de commune. Daar stonden best veel indrukwekkende verhalen in. Dingen waarbij je je af ging vragen hoe het er in werkelijkheid uit zou zien.

Wat vloeide hier uit voort? Inderdaad, we zijn er op af gegaan. We waren nieuwsgierig hoe het in de commune in de praktijk toe zou gaan.

POLITIE

De reis verliep leuk en gezellig, op de leuke band na. Toen we om ongeveer zes uur 's middags in Neurenberg aankwamen op het station, begon het al. Ben wilde gaan bellen naar de commune om te vragen hoe we het beste en snelste daar konden komen. Voordat Ben de telefoon in handen kon nemen, werd hij al door Ad terugggehaald. Er was al iemand van de Indianerkommune bij onze bus beland. Dus maar weer terug naar de bus. Inmiddels was er nog iemand die wij niet kenden bij de bus gekomen. Een figuur die ons ervoor waarschuwde dat die jongen van de commune niet oké was, en een boef. Na enkele minuten droop de vreemde af en stapte de jongen met zijn rollerscates in de bus. Hij zou ons de weg wijzen. Eerst vroeg hij, hem even naar zijn advocaat te brengen. Hij wou een politieagent aanklagen die hem de dag tevoren in elkaar had geslagen. We reden dus eerst naar zijn advocaat. Het zou maar even duren, zei hij, en hij ging op zijn rollerscates naar binnen. Na een kwartier was hij nog niet terug. Na twintig minuten nog steeds niet. We vroegen ons af of hij wel echt van de commune was?

Eindelijk na een half uur kwam hij al scatend naar buiten en stapte weer in. Zo dat was geregeld.

Onderweg naar de commune raakte hij opgefokt. Er was een politieauto voor ons komen rijden. Ze reden een tijdlang dezelfde route die wij eigenlijk moesten gaan. We gingen maar wat omweggetjes maken om de politie te ontkomen. Dat was voor onze chauffeur een kleine moeite.

Onderweg vertelde de jongen dat er gemiddeld twee maal per week politie kwam binnenvallen. Dan haalden ze de kinderen weg die van huis of uit een tehuis waren weggelopen. De namen van die kinderen werden dan op de politietex gezet.

Toen we bij de commune aankwamen viel het ons op dat het in een oude wijk van Neurenberg gevestigd is. Het ligt in een verder normale straat met woonhuizen café's en winkels. Het pand van de commune was vroeger ook een winkel geweest. Maar nu was de etalage erg verduisterd, met briefjes, posters en advertenties voor de ruit.

Er hing ook een briefje met:
WIJ ZIJN OPEN.

Bij de deur stond één naam.

MATRASSEN

Het bleek een groot, diep huis. In de eerste ruimte stonden allemaal oude spullen, die ze een beetje hadden opgeknapt voor de verkoop. Vervolgens een kamer met alleen een paar matrassen. Dan een ruimte waar een hoop hout lag opgeslagen voor de komende winter. Een jongen was er hout aan het hakken, vlak bij de trap naar zolder. Ook waren in die kamer de douche en de deur naar een w.c. buiten. Die werd bewaakt als iemand naar de w.c. ging.

Weer een ruimte verder stonden allemaal fietsen. Meest versleten. En daarachter de fietsenwerkplaats, vol met onderdelen en oud gereedschap. Dan kwam de kleinste kamer van het huis, waarin één bank, één matras en een kachel waren. De telefoon stond in weer een andere holle kamer, met verder alleen een kastje en een zak met tarwe. Als de telefoon ging moest het hele huis zwijgen tot het eind van een gesprek.

Helemaal achteraan, de woonkamer. Met twee tafels, een piano, één gitaar, twee kasten en vijf matrassen. Geen radio, geen t.v. Alleen de gitaar, de piano en nog zeven angstige bewoners.

VRIENDJE

De bewoners in de huiskamer bestonden uit drie meisjes, vier jongens én de leider. Hij was de 'jongen' op de rollerscates. 33 jaar, maar voor zijn gevoel net zo oud als het jochie van dertien dat hout hakte. De andere bewoners waren tussen de 13 en 21 jaar. Het onderling contact was zeer goed. Elke vorm van seks of je nu homo, lesbisch of pedofiel was, moest mogelijk zijn. Ze lieten ook wel zien dat het kon. Met elkaar lagen ze op de bank of op een matras te vrijen. Ze sliepen bij elkaar en 's avonds lagen ze met zijn allen in de kleinste kamer bij elkaar gekropen en gaven elkaar de warmte en liefde die ze ook wel nodig hadden.

Ze waren tegen paarvorming. Want toen bleek dat een jochie het goed kon vinden met iemand van onze groep, reageerde de leider daar fel op. Met schreeuwende stem vertelde hij bang te zijn dat die ene het jochie mee zou nemen naar Holland. Maar dat was helemaal niet in het hoofd van die persoon uit ons groepje opgekomen. We kunnen die leider wel begrijpen als hij het heeft over zijn angst dat het jochie uit de commune zou stappen. Maar niet als de leider zegt: "Ik ben bang dat hij MIJN vriendje meeneemt". Maar we zullen er maar niet verder over doorgaan. Oké?

PAP IN JE NEK

Op de winkelruit vooraan hingen briefjes waarop te lezen viel dat mensen die oude spullen hadden staan en die weg wilden doen, ze die hier in konden leveren. Ook hing er een briefje dat de commune spullen te koop had. Tafels, stoelen kastjes, en fietsen. Er lag ook allerlei drukwerk dat ze thuis en op straat verkochten. Vooral bij akties. Daar zijn ze geregeld te zien. En bij eigen akties, als ze schreeuwend en gilend vergaderingen en rechtsprocessen verstoren.

Door het verkopen van fietsen, oude huisraad en infomateriaal hebben ze iedere dag -nou ja, iedere dag- wat geld om te eten. Ze éten maar eenmaal per dag. Met zijn achten hebben ze een vijftwintig broodjes, een grote pan pap, boter, jam, en een pan thee.

Sommige kinderen krijgen een bord en een lepel. De anderen die overblijven, eten dan met zijn allen uit de pan. En thee drinken ze gezamenlijk uit een lepel.

Met het eten dat overbleef gingen ze heerlijk smijten. Als je niet oppaste had je zo een lepel pap in je nek. Even later kon je ook nog een pan water over je hoofd krijgen. Als dat gebeurt dan kan je boven andere kleren aantrekken. Kleren die ze gekregen hebben en voor iedereen bestemd zijn. Zelf kleren kopen of schoenen is er niet bij. Ze vinden het niet zo nodig.

BANG MAKEN

De leider had soms een sterke invloed op de stemming in het huis. Als hij weer eens begon met schreeuwen bracht dat een gespannen sfeer. Maar, zei hij, met nadruk: Dat gegil moet je niet zien als een vorm van agressiviteit. Nee! Ik probeer daarmee bij de mensen hun gevoelens los te maken. En als ze dan terugschreeuwen dan komen ze pas goed los.

Volgens ons is het voor gasten en kinderen erg moeilijk daar aan te wennen. Negen van de tien knappen af op dat geschreeuw, denken we. Zolang je je rustig hield, niets zei of deed, dan had je er niet zoveel last van. Maar zodra je iets ging ondernemen, wist je wel wat je losmaakte.

Elke dag kwamen er wel zo'n vijf nieuwe mensen aan. De meesten gingen de dag erna al weer weg. Ze hadden het moeilijk met het leven in deze commune.

We voelden ons daar ook niet altijd even lekker. De dag dat we kwamen bracht de leider ons naar zolder om ons te wijzen waar we moesten slapen. Wij keken nog even rond en maakten onderling een babbeltje. De leider liep zogenaamd weer naar beneden. Maar opeens ging het licht uit. Dat deed de leider. Hij begon te gillen en over de vloer te kruipen. We wisten niet wat hij van plan was, dus stonden we daar, verloren in het duister. Hij begon aan onze benen te tasten. En ineens ging het licht weer aan. De leider vroeg toen: Zijn jullie bang geweest? Waarop iemand uit onze groep geïrriteerd en boos reageerde, dat ze inderdaad bang was en het helemaal niet leuk vond.

Er gebeurden wel meer van dat soort dingen. We vonden ze niet prettig. Maar goed.

ILLEGAAL

Wat voor functie heeft deze commune nou?

Weglopers worden er opgevangen. Ze kunnen er onderduiken.

Want wat voor andere mogelijkheden hebben die kinderen?

KINDERTEHUIZEN??? Weer naar PAPPIE en MAMMIE, waar ze zich misschien zo onveilig voelen als wat. Of weer gewoon naar SCHOOL? Daar waar ze burgerlijk worden gemaakt zodat ze weer op het goede pad terechtkomen.????????????????????

Nee, zegt de leider, veel kinderen die hier komen willen helemaal niet naar school. Dus vinden wij dat die school helemaal niet nodig is voor die kinderen.

Als een kind in de commune komt moet het zijn hele CONSUMPTIE-gedrag afleren. Daaronder verstaat de leider: ROKEN, DRINKEN, naar de BIOS, met de BUS of TRAM reizen, PATATJE nemen, FLIPPEREN en zoal meer. Dit alles heeft geen kind of wie dan ook nodig. Wat we ook aan ieder kind bieden is warmte en VEILIGHEID. We zullen ze, zolang we het kunnen volhouden, beschermen tegen woeste vaders, of politie, of wie dan ook.

VOLGENS ONS is deze commune een alternatief voor de ISOLEERCEL. Er bestaan binnen onze groep verschillende meningen over deze commune. Maar we zijn het er over eens dat de reis leerzaam is geweest. Voor de een meer, voor de ander minder. We namen een aantal ervaringen mee naar huis waar we als groep misschien iets mee gaan doen.

Wat we ook nog wilden vertellen is dat de commune in Duitsland illegaal draait. Ze zijn niet bij instanties ingeschreven, of wat dan ook. Nee, helemaal onafhankelijk van de staat der Duitsers! Maar stel dat wij als groepje van zeven ook zoiets willen opzetten? Illegaal in Nederland iets opzetten is haast niet te realiseren. Alleen al de pers geeft zoveel bekendheid aan zo'n onderneming dat het alleen daardoor al gelegaliseerd raakt.

WELTEVREE

MOCHT JE MEER WILLEN WETEN, OF HEB JE VRAGEN, EN MISSCHIEN WIL JE REAGEREN? SCHRIJF DAN NAAR GROEP 'WELTEVREE'; OUDEGRACHT 247 werf; UTRECHT. VRAGEN PROBEREN WE ZOVER MOGELIJK TE BEANTWOORDEN.

GERARD ZWERUS VOORZITTER AF

EEN VOORGANGER UITLUIDEN IS GEEN GEMAKKELIJKE TAAK. ELKE LOF SCHEPT EEN VERPLICHTING, ELKE KRITIEK OOK. DES TE MOEILIJKER WORDT HET ALS JE MET DIE VOORGANGER JARENLANG INTENSIEF HEBT SAMENGEWERKT, EN EEN NADRUKKELIJKE VERWANTSCHAP ERVAART.

GERARD EN IK HEBBEN VEEL GEMEENSCHAPPELIJK. WE STAMMEN BEIDEN UIT DEGELIJKE GEREFORMEERDE NESTEN, WE WERKEN ALLEBEI GERUIME TIJD IN HET ONDERWIJS. DE GEREFORMEERDE OPVOEDING BRACHT ONS ZOWEL DE NEIGING TOT REDENEREN EN REDEVOEREN BIJ, ALS EEN SPIJKERHARD RECHTVAARDIGHEIDGEOEL. DE ONDERWIJSPRAKTIJK LEERDE ONS MET KINDEREN ALS WARMBLOEDIGE MEDEMENSEN OM TE GAAN; DE GEZAGSBARRIERES DIE WE VANUIT ONS WERK OP ONZE WEG VONDEN MOTIVEERDEN ONS TOT ACTIVITEIT IN DE NVSH-WERKGROEPEN PEDOFILIE.

GORRIT GOSLINGA

De verwantschap gaat nog verder. Onze loopbanen in de NVSH zijn behoorlijk parallel verlopen. Gelijkzeitig kwamen we in april 1975 de landelijke werkgroep binnen: hij als afgevaardigde voor Rotterdam, ik namens Leiden. Gelijkzeitig ook kwamen we in het bestuur van die werkgroep, toen formateur Richard de Vries ons aanzocht tijdens het fameuze beleidsweekend in Arnhem. Nog voel

ik mij, beneveld door een reeks van jonkies, wegzakken in de armen van danspartner Frieda Kulche. Nog hoor ik, in de herberghal tussen de vergadersessies, de stem van de tv-commentator: 'Van Kraaij.....Krijgh.....Krijgh..... Van Kraaij'. Italië- Nederland, november 1975. Ik werd - samen met Frieda voormeld - secretaris, en bezette nadien alle denkbare bestuursposten op het penningmeesterschap na. Gerard werd voorzitter en zette zeker vier van de vijf jaar sedertdien zijn stempel op de werkgroep. Wie herinnert zich nog zijn voorgangers, Riet Fonk en Henny Krijnen? Onder Gerard werd het anders, en veel mensen moesten er best aan wennen dat de LWGP onder zijn bezielde leiding transformeerde van een vrijblijvende praatclub ('Pietje is opgepakt. Wat zielig!') tot een volwaardige actiegroep, die tot in de hoogste kringen serieus wordt genomen.

Gerard

WAPENFEITEN

Men moet nu niet van mij verwachten dat ik alle hoogte- en dieptepunten ga opsommen uit de afgelopen jaren. Dit artikel gaat over Gerard, bovendien verwacht ik in het komende jubileumnummer (in januari bestaat de LWGP tien jaar) heel wat herinneringen van mijzelf en anderen tegen te komen. Toch mogen hier twee wapenfeiten niet onvermeld blijven. Het congres van april 1977 in de RAI, het begin van de openbare discussie over pedofilie; de TV-uitzending van oktober 1978 bij de VARA die daarvan het hoogtepunt vormde. In beide gevallen trad Gerard op als tomeloze stimulator. Het eigenlijke organisatorische en pre-

sentatieve werk liet hij aan anderen over. Delegeren kon hij als geen ander. Hij zat je achter de vodden, praatte alles door, bemoedigde en stuurde bij waar iets vast dreigde te lopen, of juist uit de hand. Dat deze evenementen werden wat ze waren, is in belangrijke mate zijn verdienste.

ENERGIE

Gerards optreden had vaak iets van een laaiend vuur. Daarom mag het niemand die hem goed kent verwonderen dat hij het laatste jaar van zijn voorzitterschap herhaaldelijk liet weten zich opgebrand te voelen. In zijn gloriédagen zat hij vol energie, lichamelijk (zijn schouderklopjes deden je ineenduken) maar ook geestelijk. Maar hij smeed ermee. Gesprekken met hem konden, en kunnen, onmogelijk oppervlakkig of nietszeggend zijn. Iedereen hoorde hij geduldig aan en sprak hij uitvoerig en indringend toe. Zijn telefoondeclaraties dreven drie opeenvolgende penningmeesters tot vertwijfeling. Hij kon het niet opbrengen iemand koeltjes door te verwijzen naar contactadres of hulptelefoon. Hij verdiepte zich hoogstpersoonlijk in elke hem voorgelegde zaak.

AFTREDEN

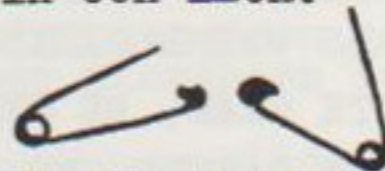
Gerard heeft nooit een blad voor de mond genomen. Wilde hij iets of iemand niet volledig afvallen, dan gaf hij zijn mening, voegde er iets begrijpends aan toe en besloot met zijn standaardopmerking: 'Daar heb ik toch duidelijk móéite mee' (de ui en de oei er uit persend of ze uit zijn tenen kwamen). Over zijn nakend aftreden was hij dan ook heel oprecht. Hij liep er ook nadrukkelijk op vooruit. Al de telefoontjes, al die mensen die hem nodigden om samen in de put te gaan zitten, hij was het op een gegeven moment gewoon zat. Zijn twee grote liefhebberijen, het honkbal en de Rotterdamse jeugd, trokken hem. Dus pakte hij op zaterdagmorgen liever zijn knuppel dan zijn vergaderstukken. Helemaal kwijt is hij niet: hij blijft bijdragen aan het werk van de politieke commissie. Dankbaar blikken wij dan terug, vaststellend dat onder zijn leiding veel is gerealiseerd. Gerard, bedankt!

GG

WY ZYH
PUNKS

WIJ ZIJN TWEE JONGENS VAN ALLEBEI
TWAALF JAAR. WIJ HOUDEN VAN PUNK-
ROCK EN WORDEN DAARDOOR VAAK ACH-
TERGESTELD. IK BEN PATRICK EN
MIJN HOBBY'S ZIJN SCHAATSEN, PI-
ANO, KORFBALLEN. IK BEN PUNK OM-
DAT IK TEN EERSTE DE MUZIEK ERG
GOED VIND, IK VAL GRAAG OP, EN
TEN DERDE, IK BEN HET EENS MET
HET ANARCHISME VAN DE PUNKS.

IK BEN ARNOLD. MIJN HOBBY'S ZIJN
GITAARPELEN, KORFBALLEN, PLATEN
DRAAIEN EN TEKENEN. IK BEN PUNK
OMDAT IK TEN EERSTE HET ANARCHIS-
ME VAN DE PUNK-INHOUD ZEER BEWON-
DER (EN UITOEFEN) EN NATUURLIJK
DE WONDERSCHONE MUZIEK. DE KLEREN
VIND IK OOK LEUK.

PATRICK- Ik begon van punk te
houden in 1977, ook toen liep ik
al met badges en veiligheidsspeld-
den op m'n kleren, en had ik ste-
keltjes. Kortom ik probeerde er
zo punk mogelijk uit te zien.
ARNOLD- Ik begon ook zo rond 1977
van de punkmuziek te houden, want
toen was er een punk-rage in
Engeland die mij niet ontging.
Ik interesseerde me ervoor. Het
kwam door Iggy Pop die met 'Lust
for life' in de top stond. En
daarna hoorde ik de Stranglers-
elpee. Toen ik besloot de Iggy
Pop-elpee te kopen hoorde ik
daar net 'Never mind the bol-
locks' van The Sex Pistols, dit
sprak mij zo aan dat ik niet
aarzelde met kopen. Daarmee begon
het. En ook ik begon -toen al be-
vriend met Patrick- me vreemd uit
te dossen.
We kwamen aan de kleren en badges
gewoon door ze te kopen.

SCHULDEN

We hebben reacties gehad als: "Wat een tuig, hè?" van één of ander puistehoofd, en: "Zielig, hè?" van een wijf en een goser die er disco, met andere woorden ontzettend lelijk uitzagen. En ook: "Speel maar niet met dat soort kinderen". Dat zei een bezorgde moeder tegen haar zoon(tje). Maar ook reacties als: "Goh, hee, wat een toffe badges heb jij, enz. Ook werden we wel achterna gezeten en vervolgens toegetakeld.

ZOALS ZATERDAG 21 OKTOBER:

We liepen in Hoog Catherijne en we waren op weg naar de badges-zaak. Patrick had een Engelse vlag op zijn rug, van Arnold. Patrick zei opeens: "Arnold, je vlag is weg, en ik weet wie um hep!" draaide zich om en riep: "Geef hier, joh!", en realiseerde zich niet dat het een goser was van een paar jaartjes ouder (Zo'n 19/20 jaar) en probeerde de vlag te onderscheppen met behulp van zijn handjes. De jongen werd boos en begon te schelden van vuile vieze smerige a-sociale (censuur) en wij terugschelden van.....(censuur). En alle poppetjes kijken. En ons natuurlijk, vanwege onze kledij, in hun gedachten ongelijk geven. Die lamzakken wisten niet eens wat er aan de hand was.

ZOEK MAAR UIT

Wij snel de badges-zaak in, en die jongens ons opwachten. En vanwege het schelden kwam er een of andere boer naar binnen en gaf Patrick iets. Het deed geen pijn. En Patrick gelijk in zijn vechthouding. De jongen zei nog: "Als je je bek niet dicht houdt, dan krijg je een mes in je flikker". We waren niet bang natuurlijk, maar één van de jongens die ook aan het winkelen was zei: "Ze doen het nog ook hoor, het is de

Bunnikzijde!!". Dit maakte geen indruk op ons. De winkeljuffrouw zei heel vriendelijk, of ze iets gestolen hadden of zo. Wij zeiden "Ja, een Engelse vlag". En zij zei: "Wat een rotzakjes, wacht maar, je krijgt hem wel terug". En ze ging naar buiten.

Ze kwam helaas met nix terug, maar ze zei, zoek maar wat uit, een opnaaiembleem. We konden geen leuke vinden. Toen zei ze: "Zoek dan maar iets uit de zaak voor f 7,50". Dit lieten we ons geen twee keer zeggen. en Arnold nam gelijk een Sid Vicious-stropdasje. We vonden dat zo aardig dat we gelijk voor tien gulden buttons gingen kopen. Toen we Hoog Catherijne uitgingen hadden we allebei het gevoel dat we achterna gezeten werden. Op de Steenweg aangekomen zagen we ze weer, en gingen ons toen maar interesseren in de Hema. Voor het eerst. Toen waren we ze kwijt gelukkig.

Ook een keer waren we in elkaar geslagen door jongens vanaf zestien jaar. We gingen naar de wouten, de juut, de smerissen oftewel de politie en vroegen om bescherming. Maar ze hadden het opeens te druk, zeiden ze.

IEDEREEN BOOS

Mijn houding (Arnold) tegenover school is positief.
Idem dito (Patrick).

In Utrecht is er maar een platenbib. die ik ken. Maar deze platenbib. -op de Ouwe Gracht- is voor boven de zestien jaar. Dit vinden ik en Patrick typisch stom. Voor kinderen gesloten dus. Op de Ouwe Gracht is een goktent, voor boven de zestien. Net of wij geen verstand hebben van geld uitgeven, in dit geval dus met gokken.

Er wordt veel meer geluisterd en geloofd in oudere mensen dan in kinderen. Voorbeeld: als er onenigheid is tussen de leraar(es) en een kind of kinderen, dan heeft de leraar(es) gelijk! Vooral als je niet zo'n lieverdje bent, en de docenten de pik op je hebben! Dit heeft een kettingreactie tot gevolg: lerares boos, straf, conciërge boos, dwangarbeid -school aanvegen of zo, en strafwerk- brief naar ouders, ouders kwaad, jij op je donder!! Oftewel een fijne vakantie. DAG.

PATRICK EN ARNOLD

kinder- lokaal

DIT IS DE LAATSTE AFLEVERING VAN DEZE RUBRIEK IN DE BESTAANDE VORM. INTENSIEVE BESPREKINGEN BINNEN DE REDAKTIE, MET DE SAMENSTELLERS VAN BEIDE RUBRIEKEN, HEBBEN GELEID TOT HET BESLUIT 'KINDERLOKAAL' TE DOEN FUSEREN MET 'INTERLOKAAL'. VANAF JANUARI DUS EEN VERGADER-RUBRIEK, WAARVOOR OVERIGENS NOG GEEN NAAM IS BEDACHT. DAAROM LOOFT DE VERANTWOORDELIJKE REDAKTEUR EEN PRIJSJE UIT: ALS ER ONDER DE NIKS-LEZERS IEMAND IS DIE EEN BRUIKBARE NAAM VOOR GENOEMDE RUBRIEK INZENDT, DAN ONTVANGT HIJ OF ZIJ (ALS DIE NAAM DOOR ONS WORDT GEBRUIKT) EEN MINI-VIBRATOR MERK CONCEP (EEN PRODUKT VAN DE NVSH, DE BEKENDE EMANCIPATIE-BEWEGING).

NIEUWKOMERS

Gestage voortgang zonder grote evenementen, dat is het beeld van Komitee Kindervuist tussen half oktober en medio november. Het kinderbestuur kwam bijeen, veertien koppen sterk (dus nog één meer dan op 12 oktober). Zes jongens, acht meiden, leeftijden tussen negen en veertien. We komen nog wel eens met een groepsfoto, hopelijk met allemaal juiste namen. De meeste tijd ging zitten in het bijpraten van de nieuwkomers. Over het jeugdjournaal was ditmaal geen nieuws te melden, of het moest zijn dat er geen nieuw uitstel is gekomen. 5 januari gaat het dus allemaal beginnen, met of zonder kinderen. We hebben het nog niet opgegeven. Enkele van de al zittende leden van het bestuur zijn naar aanleiding van een brief met een stuk ombudswerk begonnen. Het gaat om twee broers in een kindertehuis van wie de een aan de vader en de ander aan de moeder toegewezen is. Ze willen niet uit elkaar

en hebben Kindervuist om hulp gevraagd. Onze bestuursleden hebben intussen al entree gekregen tot de betreffende kinderrechter.

GROEPSGEBEUREN

Hoopvolle berichten over het opstarten van plaatselijke KV-groepen. Het ziet er naar uit dat op zondag 14 december officieel groepen van start gaan in Amsterdam, Utrecht, Rotterdam en Nijmegen. Het is lang niet ondenkbaar dat Hilversum en de regio Weert/Venlo/Eindhoven daarbij nog aanhaken. De stuurgroep wil er de nodige publiciteit aan verbinden, en als het niet tegen zit kan tegelijk het nulnummer van 'de Kinderstem' gepresenteerd en verspreid worden. Dat is allemaal nog niet rond nu ik dit schrijf. Maar houd krant, media, brievenbus en AWG's in genoemde steden maar in de gaten.

STEMBAND

'De Kinderstem' is de naam die het kinderbestuur aan de Kindervuistkrant heeft gegeven. Dit hoogtonig orgaan zal in de tweede week van december van de persen rollen bij drukkerij Hubra te Eindhoven, waar ook NIKS gemaakt wordt. De oplage is duizend, en acht enthousiaste kinderen die de redactie vormen, vullen het blad met diverse rubrieken (puzzel, school, sport, boeken, films en Kindervuist), voorts met bijdragen van de ruim zestig correspondenten. Een deel van de NIKS-redactie zal hen de kneepjes van het opmaakwerk bijbrengen. Mocht de layout van 'de Kinderstem' iemand dus bekend voorkomen, zie hier de reden.

CONFRONTATIE

De manifestatie 'Kind en Politiek' neemt vastere vormen aan. Al enkele malen schreef ik er over en dat zal ik wel volhouden tot de grote dag, 21 maart. De confrontatie tussen politieke leiders en wensen/eisen uit de kindermond zal vermoedelijk plaatsgrijpen in de openbare scholen-

gemeenschap in Utrecht-Kanalen-eiland. Nog voor de jaarwisseling gaan persberichten en uitnodigingen aan lijsttrekkers de deur uit. Er zal dan ook een folder beschikbaar zijn. Kontaktadres is in afwachting van een nieuwe Kindervuist-postbus in Doorn: Gambiadreef 15, Utrecht. Begin 1981 gaat dan het publiciteits-circus draaien in de richting van het onderwijs, waarbij scholen in de Utrechtse regio rechtstreeks benaderd worden met stickers, buttons en affiches.

De onderwerpenlijst oogt nu al indrukwekkend: opvang en buurthuizen, scholierenrechten, tehuisen, bijslag en jeugdloon, kiesrecht, zedelijkheid, ombudswerk, woonomgeving en verkeer, buitenlanders hier, milieu en voedsel. Aardig wat, nog niet uitputtend. Als het aan Kindervuist ligt wordt 21 maart 1981 een historische dag.

GG

ZINLOOS DEBAT

PROF. DR. KOHNSTAMM, HOGLERAAR IN DE ONTWIKKELINGSPSYCHOLOGIE TE LEIDEN, IS OP 31 OKTOBER IN DE VOLKSKRANT NOGAL FEL VAN LEER GETROKKEN TEGEN DE IDEEËN VAN GUUS KUIJER. HIJ DEED DAT IN EEN INGEZONDEN BRIEF WAAROP SINDE DIE TIJD IN DEZELFDE KRANT NOGAL WAT REAKTIES ZIJN GEKOMEN.

Ook in het blad 'School' van 1 november staat een artikel van Kohnstamm, die vooral tekeer gaat tegen wat Guus Kuijer in zijn boek 'Het geminachte kind' schreef. Het is niet wetenschappelijk wat Kuijer schrijft, en het komt vooral voort uit zijn eigen jeugdfrustraties, zo schrijft Dolf Kohnstamm. Maar het belangrijkste is wel dat hij het totaal niet eens is met Kuijers 'stelling' dat opvoeders en pedagogen (maar eigenlijk alle volwassenen) steeds blijf geven het kinderlijke te minachten en te onderdrukken.

WOEDE

Nu wil het geval, dat Guus Kuijer zelf (ook in zijn boek 'Het geminachte kind') zegt dat zijn teksten in woede zijn geschreven, dat hij overdrijft en dat men hem niet al te serieus moet nemen. Heel onwetenschappelijk dus, maar hij is ook eerder een kunstenaar die voorbeelden aanreikt om een idee duidelijk te maken, dan een wetenschapper die logisch en koel te werk gaat.

De brieven in de Volkskrant zijn op zich best interessant. Op 14 november lezen we de meningen van een aantal kinderen die Bert Eggink, voorzitter van de VSO, op de bijeenkomst van Kindervuist verzamelde. Zonder uitzondering vinden die de (jeugd)boeken van Guus Kuijer heel erg leuk, maar erg opstandig schijnen ze er niet direkt van te worden.

Bert Krapels, ook een ontwikkelingspsycholoog, neemt het in dezelfde krant op voor Kuijer. Hij wijst erop dat de ontwikkelingspsychologie -het (volwassen) denken over fasen waar kinderen doorheen moeten groeien dus- nogal eenzijdig is en helemaal niet zo objektief tegen het kind aankijkt.

PROFESSOR DOCTOR

Zotter werd het toen Kuijer en Kohnstamm beiden werden uitgenodigd voor de Gelderse Katholieke Onderwijsdag in Arnhem om in het openbaar in discussie te treden met elkaar. Van zinnige argumentatie van de kant van prof. dr. Kohnstamm is nu vrijwel geen sprake meer. Hij valt over het feit dat Kuijer hem terecht betitelt met 'professor doctor', beweert glas-hard dat het denken van kinderen 'nogal beperkt' is, omdat ze minder weten en minder goed logisch kunnen redeneren. Ook hun geheugen werkt nog niet zo goed. Er is duidelijk sprake van twee zo verschillende opstellingen tegenover het kind(elijke) dat je ook geen vruchtbare discussie meer kan verwachten. Kohnstamm vertegenwoordigt precies de volwassen manier van denken waar Kuijer zo woedend over is; hij ziet kinderen alleen maar als mensen die nog niet helemaal afgemaakt zijn en wil verder nergens van weten.

BF

EEN BOSJE VIOOLTJES

AL EEN PAAR JAAR KEN IK HEM, ALEXANDER, EEN PIEPKLEIN JONGETJE UIT DE BUURT, DIE ALTIJD HEEL PARMANTIG MIJN HUIS VOORBIJLOOPT.

DE EERSTE KEER DAT IK HEM SPRAK, BLEEF HIJ BIJ DE LIGUSTERHAAG STAAN, KEEK ME MET OLIJKE OGEN INSCHATTEND AAN EN RIEP: "HOI...., WOON JIJ HIER? VERBAASD KNIKTE IK JA.

"LEUK". HIJ KEEK OF HIJ HET GOEDKEURDE, ZWAAIDE EN LIEP SNEL DOOR.

Foto: Unesco

BOFFERD

Hij was bijna uit mijn herinnering verdwenen, toen er op een dag aangebeld werd en hij met een vriendje op de stoep stond.

Allebei een jaar of zeven, acht schatte ik. Allebei met een bosje bloemetjes in de hand, die mij bekend voorkwamen.

"Die zijn voor jou en dit is mijn vriendje van school" legde Alexander uit.

Ik was helemaal van de kaart en bracht tenslotte uit: "Wat vind ik dat aardig van jullie."

Toch zag ik zijn grote groene ogen ondeugend schitteren toen hij naar de bosjes in mijn handen keek.

"Maar die heb je uit mijn tuin geplukt!" Ineens realiseerde ik het mij. Verlegen stonden ze mij aan te kijken. "We moeten weer gaan hoor, naar school. Dááág."

Op een voorjaarsmiddag een hele tijd daarna zat ik in de tuin te lezen, toen mijn kleine vriend weer langsliep. Ik riep hem aan. "Je moet zeker naar school?"

"Ja, saai", zijn mimiek was veelzeggend, zoals hij snel zijn tong uitstak. "En jij?"

"Ik hoef niet".

"BOFFERD!" zei hij en keek me erg verwijtend aan.

FEEST

Dezelfde middag bleef hij vanuit school bij mijn huis dralen. Plotseling flapte hij eruit: "KOM JE BIJ MIJ SPELEN?"

Alweer wist ik niet hoe ik het had. Minstens vijf maal zo oud en bij hem thuis komen spelen!

Wanneer ik er langer over na had kunnen denken, was ik er vast niet op ingegaan, maar in een impuls zei ik: "Ja hoor, dat vind ik héél erg leuk".

Er was geen terug meer mogelijk en voordat ik het wist, wees hij me de weg naar zijn huis.

Nauwelijks kan ik de uitdrukking op het gezicht van zijn moeder beschrijven, toen hij de bedoeling van mijn komst kenbaar maakte: Het was een mengeling van opperste verbazing, overrompeling, maar haar laatste uitdrukking deed vermoeden dat Alexander gewonnen had. Blijkbaar zag ze het komische ervan in. Alexander scheen zijn moeder goed te kennen, want in haar plaats riep hij enthousiast "Het mag!" en watersnel loodste hij me langs haar heen de trap op naar zijn kamertje. De deur deed hij achter ons dicht. Geheimzinnig wees hij op een grote kartonnen doos die in de hoek van de kamer stond.

" Jij mag zien wat daar in zit! "...
Met een reuzevaart keerde hij het hele geval in het midden van de kamer om, dat de stuiters in het rond vlogen en heel snel kreeg hij me zover dat we samen op de vloer met zijn schatten lagen te spelen. Alexander raakte na een tijdje helemaal in zijn element en plotseling pakte hij me bij m'n arm beet en zei stralend: "Nu zijn we echte vriendjes, hè?"
Een echt feest werd het!

TOVENAAR

Elk voorwerp waar we mee speelden begon onder zijn magische handen te leven. Als een kleine tovenaars-dirigeerde hij met zijn fantasie het spel. Alleen al zijn aanwezigheid stond garant voor een intens beleven van het NU.

We vertelden elkaar van alles. Kennelijk had ik zijn volledig vertrouwen gewonnen, want zijn luidruchtig gebabbel ging over in gefluister: "Ik ken een vieze mop.... Een dokter....."

Aandachtig volgde hij m'n reactie. Ik kende die mop al lang, maar Alexander bracht het op zo'n unieke manier dat ik er toch weer erg om moest lachen. Die viezigheid bracht hem op het idee dat hij hoognodig moest. Halverwege de overloop wenkte hij me. Aarzelend stond ik op. Van een afstandje hoorde ik hem fluiten, wat moeilijk ging, omdat hij net z'n voortand kwijt was geraakt met wisselen.

De deur van de W.C. had hij wagenwijd opengelaten.

Bij z'n terugkomst vertrouwde hij me trots toe dat hij nog nooit zo'n lange plas gedaan had.

Z'n moeder riep beneden iets over eten en ik realiseerde mij hoe snel de tijd omgevlogen was.

Een paar keer moest ik Alexander beloven dat hij ook eens bij mij mocht komen spelen. Dat verzekerde ik hem en kon niet nalaten hem hoog op te tillen en hem even tegen me aan te drukken. Verrast sloeg hij z'n arm om me heen.

Dat moment voelde ik me intens warm en gelukkig.

Alexander bracht me weg tot de hoek van de straat, terwijl z'n moeder ons uitzwaaide.

Als hij nu langsloopt, kijkt hij altijd of ik thuis ben en als ik geluk heb, krijg ik veterdrop van hem want hij is zelf gek op drop.

Ja, Alexander en ik zijn echte vrienden!

Paul Valois

metro

Of je nu naar school gaat of naar kantoor, je "werkuren" vallen ongeveer samen. 's-Morgens vechten groot en klein intellectueel proletariaat voor hun plaatsje in de metro. Het enige verschil: de kinderen zijn beter bewapend. Met zwaardere boekentassen.

Na vijf jaar metro met de bloem der volken kan ik bijna feilloos kauwgommerken raden aan de geur. Gisteren werd ik tegen de bips van een Spearmint-jongetje aangedrukt. Nu weet ik niet of er iets speciaals is met Spearmintjochies, maar deze nestelde zich helemaal tegen mij aan, het welfvlak van zijn rug rond mijn heup (zo kon ik berekenen hoe oud ie ongeveer was - elf, twaalf jaar?) en als ik "volken" in het meervoud schrijf, doe ik het omdat deze kauwgomgeurende bloesem nu net Marokkaans was, van een ander volk dus dan het mijne, een volk met een huid als thee met heel weinig melk.

Ik dacht: zou een jongetje met heel veel melk in zijn thee zich ook zo behaaglijk tegen mij hebben aangevleid? Wat missen onze keurige Kaukasische kinderen toch? Abdeslam, La'arbi en Azzeddin kruipen vrijmoedig tegen mij aan; Peter, Michiel en Tom houden korrek afstand.

Ze zitten samen op dezelfde school. Nu maar hopen dat de assimilatie in de goeie richting doorstroomt.

Jean

EEN BUNDEL 'INGEZONDEN'

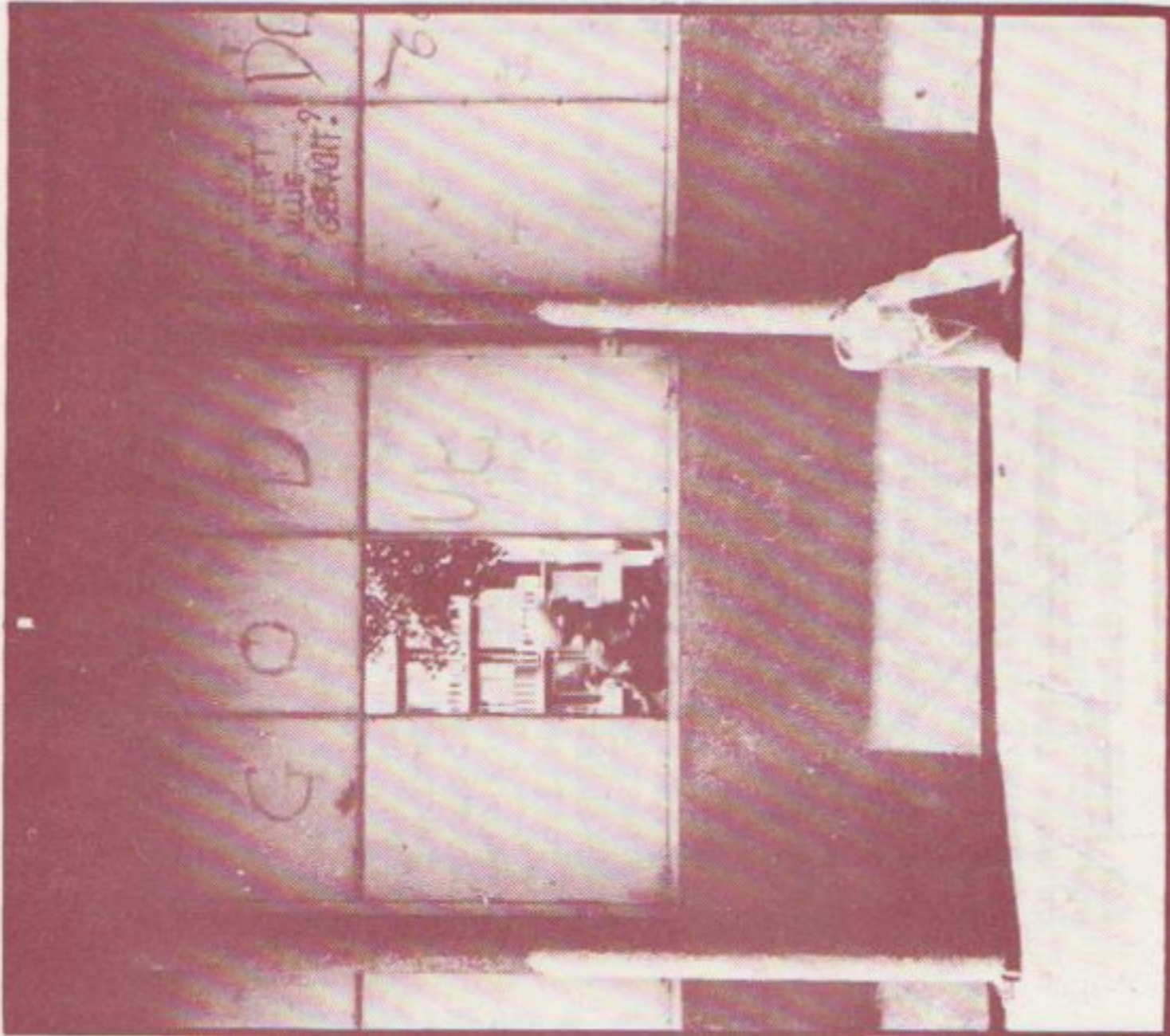

Foto: René Lanckhorst

"Dichtersliefde"

Zoals hij daar lag

Jong en naakt
klaar om te beminnen

Slechts de dichter
meest onthand

wist niet hoe te beginnen.

Robert

amerikaanse post

edit

FIRST CLASS.

AIRMAIL
PAR AVION

Zonder
afzender
of brief

Nieuw
Postbus 60
3002 AP
Rotterdam
NEDERLANDS

4 senryū

Er is een kind in
mij opgestaan, ik leef nu
een dubbelleven.

Teder beginnend
voorzichtige zwellingen
haar zachte borsten.

Ik raak je slechts aan
tederheid durven geven
waar jij mij om vraagt.

Blijft haar aankijken
haar kinderlichaam wordt spel
rijp van verlangen.

125

dag in 1980

Hij was amper 13, toen zijn neef
hem mebracht naar mijn huis,
waar velen hem waren voorgegaan.
In het begin onderscheidde hij
zich eigenlijk niet van de anderen,
behalve door zijn ogen,
die groter leken te worden
als hij lachte.
Maar langzaam, eigenlijk pas na maanden,
bovendien nog onverwacht,
't was in de warme nazomer, gebeurde het
dat 's morgens vroeg
hij zich aanbod.

En nu nog voel ik hoe zijn jonge lichaam
zich overgaf aan het genot,
't was of zijn lichaam zonder
woorden sprak.
Op elke vraag het stille antwoord wist
en niets onuitgesproken liet.

Ja, alles was gezegd,
bezegeld door de stilte,
toen hij, met zijn ogen dicht,
naast mij lag.

Misschien is er een schilder,
met deze woorden op palet,
om beter uit te beelden
wat ik zeggen wil.

Nu jaren later,
terwijl ik dool en dwaal
in mijn verleden,
zoek ik nog steeds dezelfde blik,
datzelfde joch, wiens bleke mond
vergetelheid kan brengen,
Mij weg doet dromen
naar de dag
in de jaren zeventig,
die ik liet herleven.

M. Kooij

8 september 1980

Mijn mooie verlangen
loopt ver van mijn aangezicht
te spelen in het stormgeruis:
wie niet weg is die is thuis.

Klaar voor zijn licht ben ik,
z'n liefde voelen wil ik.
Meer dan een wens
zal het niet worden,

want ik ben zo groot en zo oud
en jij (die het allemaal niet snapt)
jij bent stout
omdat je van me houdt.

Martin v. Haren

wees verstandig

Wees verstandig mijn kind
verstandig als de wind
en waai in de richting
waar de hemel gaat.

Wees verstandig mijn kind
verstandig als de wind
en waai naar een morgenland
een sprookjesstrand
jouw kinderhand
blijft niet eeuwig klein.

Straks heb je geen tijd meer voor dromen
is het spelen voorbij.
Geen verstopperdje achter oude bomen
je moet leren wat het

Wees verstandig mijn kind
verstandig als de wind
en waai in de richting
waar de hemel gaat.

Wees verstandig mijn kind
verstandig als de wind
en waai naar een morgenland
een sprookjesstrand
een leven onder mijn huid.

Berlin 21/8/'80

W. Haren.

liefde

'het kind'

Het kind en zijn huis.
Het kind op school.
Het kind in de moeder
van de moeder.
Het kind in het verkeer.
Het kind met de kinderen.
Het kind tussen de volwassenen.
Het kind in gedachten.
Het ongeboren kind, dat onwetend
in de vader rust en machteloos
tot leven komt.
Het kind van een ander.
Het kind in de tram op zondag,
keurig gekleed, het staat hem niet.
Het kind van de straat,
zijn lichaam ruikt naar het achterland.
Het kind op het strand,
dat zich niet schaamt voor wetten
en moraal.
Het kind en zijn taal.
Het kind in een droom
als een droom
niet bereikbaar voor vingers, ogen,
en een mond.

Lippen die lippen willen strelen,
een zonsopgang boven niemandsland.
Het kind en zijn verhaal,
waarnaar uren luisteren, zo weinig
doet begrijpen.
Het kind van de rekening,
dat nooit luisteren wou naar wat men
tegen hem zei.
Het eigenwijze kind.
Het kind dat tegen de stroom in kan
zwemmen als het moet.
Het kind als een bloem,
die bij gevaar zijn kelk sluit,
Het kind dat van de vers gevallen
bladeren een nieuwe lente maakt.
Het kind dat speelt uit verveling.
Het kind dat huilt van verdriet.
Het kind dat lacht om een vreemde.
Het kind dat nooit een kind was.
Dat kind wat in zijn eenvoud
zo gecompliceerd is, maar zichzelf
alleen begrijpt op de momenten dat hij is.
Zo'n kind ...

Robert M. Boer

CAFE WELWEZEN!

Adriaan
© 1980

(ADVERTENTIE)

MARTIJN

Nummer 2 van "MARTIJN" is uit! Qua lay-out en verzorging is het nummer véél beter dan ons eerste. Maar ja, alle begin is ook moeilijk. Vooral als je nog niet zoveel ervaring hebt.

Dank zij kritische opmerkingen van abonnees, en de spontaan aangeboden medewerking van tekenaars en fotografen hebben wij ons blad aanmerkelijk kunnen verfraaien.

NU: méér foto's, méér tekeningen, aktuele reportage's, interviews; en dit is nog maar het begin!

martijn gaat door

- EN WIJ WILLEN STEEDS BETER WORDEN!

Tevens is de STICHTING MARTIJN vanaf 1 januari 1981 werkelijkheid. Dit dankzij een juriste die ook graag wil meewerken aan de doelstelling van "MARTIJN". De statuten van de stichting worden in december door een notaris vastgelegd. Hierover wordt U uitgebreid voorgelicht in het januarinummer 1981 van MARTIJN.

Tegelijkertijd is er per 1 december 1980 vanuit de Stichting Martijn een aktiegroep in het leven geroepen, namelijk:

A K T I E - G R O E P 2 4 7.

Deze aktiegroep wil een kontaktgroep worden (dit in samenwerking met de B.W.O.-belangengroepering Wetsovertreders) voor al diegenen die door hun seksuele geaardheid met politiejustitie - of zelfs van harenwege met psychiater in aanraking gekomen zijn!

Uit eigen ondervinding spreekt het voor een gedetineerde véél gemakkelijker met iemand die in hetzelfde schuitje heeft gezeten, dan met een vreemde - ook al is die dan hulpverlener, want vaak zit je dan toch in een situatie dat je elkaar's taal niet spreekt en verstaat.

Daaraan wil aktiegroep 247 proberen iets te doen.

Verdere informatie over aktiegroep 247 in het decembernummer van MARTIJN. Tevens in dit nummer:

Een aktuele reportage over KINDERMISHANDELING - dagboek van een verboden liefde - VOORLICHTING, hoe doe ik dat goed? - SINTERKLAAS/GOEDHEILIGMAN ? - Leestips - IK WILDE MEER...- en nog veel meer.....

Nummer 2 kunt U bestellen (voorzover U nog geen abonnement genomen heeft) door f. 6,95 te storten op onderstaand gironummer onder vermelding MARTIJN 2.

U kunt natuurlijk ook nu al een $\frac{1}{2}$ jaar-abonnement nemen, of zelfs een jaar-abonnement voor 1981. (resp. 6 of 12 nummers) de kosten bedragen dan $\frac{1}{2}$ jaar f. 30,00, een heel jaar f. 60,00 Als U nú 'n abonnement neemt krijgt U het decembernummer

gratis

(alle prijzen, zowel voor proefnummers als abon. zijn incl.porto.)

TE BESTELLEN; door overmaking van het verschuldigde bedrag op giro 1079132 ten name van Th.Gerritsen, Postbu: 833, 5201 AV 's-HERTOGENBOSCH. Vergeet niet de vermelding proefnummer of Abonnement 1981 "MARTIJN".

Tot ziens!

DIT IS DE LAATSTE AFLEVERING VAN DEZE RUBRIEK IN DE BESTAANDE VORM. INTENSIEVE BESPREKINGEN BINNEN DE REDAKTIE, MET DE SAMENSTELLERS VAN BEIDE RUBRIEKEN, HEBBEN GELEID TOT HET BESLUIT 'INTERLOKAAL' TE DOEN FUSEREN MET 'KINDERLOKAAL'. VANAF JANUARI DUS EEN VERGADER-RUBRIEK, WAARVOOR OVERIGENS NOG GEEN NAAM IS BEDACHT. DAAROM LOOFT DE VERANTWOORDELIJKE REDAKTEUR EEN PRIJSJE UIT: ALS ER ONDER DE NIKS-LEZERS IEMAND IS DIE EEN BRUIKBARE NAAM VOOR GENOEMDE RUBRIEK INZENDT, DAN ONTVANGT ZIJ OF HIJ (ALS DIE NAAM DOOR ONS WORDT GEBRUIKT) EEN MINI-VIBRATOR MERK CONCEP (EEN PRODUKT VAN DE NVSH, DE BEKENDE EMANCIPATIE-BEWEGING).

PARLEMENT

Het parlement van deze emancipatiebeweging, de VR, heeft zich in de ingelaste vergadering van 1 november gerevancheerd voor de wanvertoning op 18 oktober. Iets aardigs van de idealisten en vergadergekken in deze club is, dat ze van tijd tot tijd schrikken van zichzelf. Deze reactie en de zeer strak strukturerende voorbereiding van presidium, algemeen bestuur en restant-structuurcommissie, leidde tot een zinnige en vlotte bespreking en aanvaarding van zestig ontwerp-besluiten waarvan een deel in alternatief-vorm werd voorgelegd. Resultaat is aanvaarding van een groot deel

van de structuurvoorstellen; een aantal hete hangijzers is afgevoerd of nog aan een commissie toevertrouwd (met name de herverkaveling van de afdelingen). Wie er zich verder in verdiepen wil moet maar zorgen dat zij het Heen en Weer krijgt (dat is het NVSH-kaderblad, voor leden gratis na melding bij Postbus 64, Den Haag).

ZETELS

Twee besluiten zijn van speciaal belang voor onze werkgroepen pedofilie en jeugdemanipatie. Het eerste: de VR beslist jaarlijks per geval of een LWG die geen jaarverslag of beleidsplan aanbiedt, daarom moet worden opgeheven. Het andere: alle LWG's die door de VR zijn ingesteld, hebben stemrecht in de VR. Dat laatste betekent, dat als de VR het voorstel van het AB volgt en op 29 november de LWG Jeugdemanipatie erkent, deze LWG recht krijgt op een zetel naast die van de LWG Pedofilie. Voor beide functies is ook een reserve-afgevaardigde gewenst. Aangezien ondergetekende voornemens is per eind 1980 af te treden als afgevaardigde, is slechts een van de vier posten bezet, namelijk door Hennie Boselie. Voor de andere drie zoeken we kandidaten.

OPRICHTERS

Kandidaten zijn evenzeer gewenst voor andere taken binnen de nieuwe LWG. Ik voorspelde het vrij aardig de vorige maal met de aantallen. In feite bestaat de LWG uit de NIKS-redactie (Bob Ferguson, Gorrit Goslinga, Paul Valois), de politieke commissie (Jan Schuijjer, Gerard Zwerus) en de nieuw-ontstane ideologische commissie (Els Peters, Jos Spetter, Hans Zwerus). Rinus Kooij zit erbij als verbindingsofficier met WOPJE (Werkgroepen-Overleg Pedofilie-Jeugd-Emancipatie, zoals de LWGP zich thans noemt). Nog vier andere mensen waren op 13 november bij de oprichting present om te kijken of ze ook ergens aan mee konden doen. Dat is echt alles. Te weinig, zelfs als we ons beperken tot de taken die we ons als minimumprogram gesteld hebben. Dat is: bijdragen aan een

aanvaardbare herziening van de zedenwetten, deelnemen aan het werk van Kindervuist, en NIKS draaiend houden als leesbaar maandblad. Bestuurlijk fungeert Gorrit Goslinga als voorzitter (en als vertegenwoordiger naar Kindervuist), Bob Ferguson als penningmeester en Jan Schuijjer als secretaris.

PANIEK

Hoe minimaal onze bezettingsgraad is, bleek duidelijk toen onze volijverige secretaris plotseling in een ziekenhuis werd opgenomen en het er naar uit zag dat hij geruime tijd uitgeschaald zou blijven. Gelukkig viel dat na een weekje redelijk mee - nog van harte verdere beterschap gewenst, Jan - maar de acute paniek in de tent toonde duidelijk hoe moeilijk we het wegvallen van een centrale figuur kunnen opvangen. In een dergelijke situatie blijven we van andere mogelijke taken maar helemaal af, zoals geregeld overleg met andere bewegingen, een zwartboek over politie- en justitieoptreden, systematische kritiek op voorlichtingspraktijk en -lektuur, akties rond kinderporno en kinderprostitutie. Zelfs iets tamelijk simpels en in wezen onmisbaars als het uitbrengen van een folder, nieuwe stickers, een infomap: het blijft liggen bij gebrek aan menskracht. Daarom hoop ik maar - hier spreekt de nieuwe voorzitter - dat de ideologiecommissie praktische wegen zal openen naar verwante bewegingen en dat een in het voorjaar te organiseren kadervormingsweekend ons de benodigde uitbreiding zal opleveren. Wie nu al de handen uit de mouwen wil steken mag zich geroepen voelen. De details vindt men in de rubriek Plakplek.

VOORLICHTING

Op plaatselijk vlak zit men minder om mensen verlegen, zoals bleek op de landelijke voorlichtersdag in Utrecht op 22 november. Ruim veertig vormers en voorlichters waren daar met volledige inzet aanwezig en maakten van de bijeenkomst zo'n succes dat men ter plekke besloot over een half

jaar weer bijeen te komen. In zijn inleiding zette coördinator Hennie Boselie het doel van de dag uiteen: leren van elkaars ervaringen en methoden. Daarna was het woord aan drie inleiders die hun specifieke manier van werken uiteenzetten. Na de pauze splitsen de aanwezigen zich in groepjes op om te discussiëren over vragen die bij hen waren opgekomen. Een en ander is uitvoerig genotuleerd; de verslagen worden aan alle AWG's toegestuurd.

DEKLARATIES

DEKLARATIES VOOR LWGJ OF WOPJE OVER HET BOEKJAAR 1980 MOETEN VOOR 10 JANUARI AANWEZIG ZIJN OP HET PRIVÉ-ADRES VAN DE PENNINGMEESTER, MOERKERKESTRAAT 116B, 3081 RX ROTTERDAM. LATER ARRIVERENDE DEKLARATIES WORDEN BESLIST NIET MEER VERREKEND!

WETSONTWERP

Een werkstuk dat nogal wat krachten vereist, vooral gezien de ministeriële dode lijn van 1 januari, is het rapport tegen het Melai-rapport (staatscommissie zedelijkheidwetgeving). Het schema dat ik de vorige maal aangaf wordt nu uitgewerkt door enkele mensen van NVSH, PSVG, Coornhertliga en VSO. Ook BM, COC, Humanistisch Verbond, MVM, NFJJ en WIJN zijn van plan mee verantwoordelijkheid te dragen voor een gemeenschappelijke stellingname. Overigens verluidt in Haegse kringen, dat de minister vast van plan is, nog voor de verkiezingen te komen met een wetsontwerp of - als de reacties op het Melai-rapport erg negatief uitvallen - een voorontwerp van de wet over de zedelijkheidsartikelen. Het verschil is, dat in het laatste geval nog een brede maatschappelijke discussie wordt geopend voordat er een definitief ontwerp wordt ingediend bij het parlement. In beide gevallen geldt: het komt er nu op aan!

GG/PV

dat maak ik zelf wel uit!

'HET KIND EN ZIJN RECHT' IS EEN JURIDISCHE VERHANDELING VAN DE KINDERRECHTER DOEK, MET VEEL VOORSTELLEN TER VERBETERING VAN HET GELDENDE RECHT. WANT AL ZIJN WE IN NEDERLAND GENEIGD ONS OP DE BORST TE KLOPPEN WANNEER WE ONS VERGELIJKEN MET HET BUITENLAND, TOCH IS OOK HIER NIET ALLES ZO IDEEAAL, WANNEER WE DE MAATSTAVEN AANLEGGEN VAN DE INTERNATIONALE VERKLARING VAN DE RECHTEN VAN HET KIND. EN ELKE DAG LIJDEN VEEL KINDEREN ONDER DE GEVOLGEN VAN ECHTSCHIEDING, WORDEN ZE LEVENSLANG INVALIDE OMDAT OUDERS DE INENTING AFWIJZEN OF ZE ERNSTIG MISHANDELEN. DE CHRISTELIJKE POLITIEK TER VERDEDIGING VAN HET GEZIN HEEFT Z.G. ONWETTIGE KINDEREN OP SCHANDALIGE WIJZE ACHTERGESTELD, EN, AL IS ER WAT VERBETERD, ER BLIJFT NOG ONRECHT.

Doek staat heel kritisch tegenover het wetsontwerp dat de meerderjarigheid tot 18 wil verlagen. De financiële consequenties ervan zullen de positie van veel 18-21 jarigen feitelijk verslechteren en met name de kindbeschermingspupillen komen in het nauw. Zolang de overheid niet bereid is de 18-21 jarigen ook in geldelijk opzicht geheel gelijk te stellen aan andere meerderjarigen (dit kost te veel!) kunnen ze beter minderjarig blijven en is een systeem te verkiezen, waarbij minderjarigen geleidelijk steeds meer rechten krijgen. De knelpunten zijn: het ongehuwd samenwonen, het aanvragen van een paspoort, het buitenshuis gaan

wonen, het afbreken van een opleiding, de keuze van school of opleiding, de keuze van een baan. Doek zou tenslotte het recht om in een vertegenwoordigend lichaam te worden gekozen met 18 jaar willen verlenen, en het actief kiesrecht zelfs nog veel eerder. Alles wat tegen het kiesrecht van kinderen wordt aangevoerd, kan men ook tegen het kiesrecht van menig volwassene aanvoeren.

emancipatie

Doek aanvaardt zonder veel kritiek het rapport van het Nijmeegs Sociologisch Instituut, destijds door minister Van Agt uitgelokt om te weten te komen, of er eigenlijk veel spanningsvelden zijn tussen ouders en grotere minderjarige kinderen. De algemene conclusie was toen: het valt allemaal erg mee. Inderdaad bleek weinig van een algemene onstuimige drang naar emancipatie. Integendeel zelfs: op enkele punten bleek het percentage ouders dat bij een bepaalde leeftijd de beslissing aan het kind wilden laten, hoger dan het percentage kinderen van die leeftijd, dat het recht tot zelfstandig beslissen opeiste. Ik heb in geen enkel commentaar gelezen, dat dit verschijnsel griezelig werd

gevonden. Toch is het dit in hoge mate. Bij veel 15 à 16 jarigen blijkt de opvoeding zó sterk de emancipatiedrang te hebben gefnuikt, de gezagsaanspraak en de onzelfstandigheid zó vanzelfsprekend te hebben gemaakt, dat ze zelfs met minder

vrijheid genoeg nemen dan hun ouders hun willen geven.

sex

Nergens spreekt Doek over het recht van het kind op sexuele zelfbestemming. Hij heeft kennelijk meer belangstelling voor tal van procesrechtelijke regelingen. Toch is het voor de hele positie van het kind, ook in andere kwesties, van kardinale betekenis. Tot nu toe heeft de nog-niet-zestienjarige alleen het recht om nee te zeggen tegen sexuele toenadering: de wet beschermt hem. Diezelfde wet ontkent zijn recht om ja te zeggen. Het is duidelijk dat het aangaan van een intieme, diep ingrijpende emotionele relatie met iemand buiten het gezin aan het kind ook (drang tot) groter zelfstandigheid binnen het gezin zal geven. Hier ligt dan ook de oorzaak van veel diep bewogen weerstand van ouders tegen een pedofiele omgang. Het is jammer dat dit hele terrein buiten het gezichtsveld van de schrijver blijft.

alternatief

Jongeren zelf zullen aan het boekje van Doek weinig hebben. In België viel mij een 263 bladzijden tellende uitgave in handen van twee advocaten, Georges Henri Beauthier en Jacques Hamaide "Vos droits de 14 à 25 ans" ("Jullie rechten van 14 tot 25 jaar"), verschenen te Brussel in 1978 bij de Editions Infor-Jeunes. Het bevat, op een voor die leeftijd begrijpelijke wijze, precies alles wat een jongere maar kan willen weten over zijn rechtspositie: welke bevoegdheden hebben je ouders, vrijheid van briefwisseling, wat voor waarde heeft je handtekening, de beschikking over eigendommen, zelfstandig wonen, wat moeten de ouders betalen, sexuele omgang, ongehuwde samenwoning, huwelijksrecht, positie van het kind bij echtscheiding van de ouders, nationaliteitskwesties, sportbeoefening, bioscoopbezoek, dancings, jeugdvereniging, vrijheid van meningsuiting, conflicten met politie en justitie, rechten en plichten op school, arbeidsrecht, baby-sitten, zwart werk, werkeloosheid, aankoop van bromfiets of auto, belastingen. Het zou erg nuttig

zijn als een paar Nederlandse juristen ook eens zo'n handig werkje voor onze jongeren samenstelden. Een goede kennis van de eigen rechtspositie is in onze maatschappij geen luxe.

edward brongersma

J.E. DOEK: HET KIND EN ZIJN RECHT. BESCHOUWINGEN EN VOORSTELLEN TOT VERBETERING VAN DE RECHTSPOSITIE VAN HET KIND. 190 BLDZ. KOOYKER, ROTTERDAM 1980.

melai onder vuur

SEKSTANT, HET NVSH-ORGAAN DAT ELK LID MAANDELIJKS THUIS ONTVANGT, WORDT STEEDS BELANGWEKKENDER VOOR MENSEN DIE NIET ONVERSCHILLIG STAAN TEGENOVER DE LIEVE JEUGD. In het novembernummer trof ik naast een boeiend verhaal van een moeder over de seksuele opvoeding van haar beide blinde zoons, de eerste aflevering van een reeks waarin Philip den Bouwmeester het rapport van de commissie-Melai weegt en te licht bevindt. In het decembernummer zet Philip zijn aanval voort, ditmaal over Melai's hoofdstuk 'jeugdigen'. Enkele ongezouten gevolgtrekkingen: "Het is duidelijk dat de juristen in de commissie het voor het zeggen hadden. De rest deed voor spek en bonen mee." Verder: "In geen enkel deel van het kinderleven maken we onderscheid tussen kind-kindcontacten, volwassenen-kindcontacten en kind-volwassenencontacten. Niet voor het leren eten, niet voor aardrijkskunde en niet voor leren zwemmen. Maar in verband met erotiek doen we dat wel." Ook in dit decembernummer een commentaar van Henk de Haan over hetzelfde rapport ("de liberale uitgangspunten zijn evenmin als die van 100 jaar geleden in staat de vooringenomenheid over seksualiteit te verhullen."); een uitgebreid verhaal over het weerbaar maken van kinderen tegen televisiegeweld; een ingezonden brief tegen de psychiatrische visie op kinderseks en pedofilie.

gorrit goslinga

SEKSTANT KOST LOS IN KIOSK OF NVSH-INFOCENTRUM f2,25.

broertje van NIKS

ZOALS NIKS ER EEN JAAR OF TWEE GELEDEN UITZAG, MAAR DAN WAT BONTER OPGEMAAKT EN ZONDER EEN DIREKTE BINDING MET DE NVSH, ZO KUN JE 'MARTIJN' HET BESTE OMSCHRIJVEN. EEN NIEUW "MAANDBLAD VOOR VRIJE (LEES: PEDOFIELE) RELATIES" DAT WEL EENS IN EEN BEHOEFTE ZOU KUNNEN VOORZIEN.

Jammer dat door het opgeven van een niet meer bestaand gironummer in een advertentie in NIKS van oktober veel mensen op een dwaalspoor gebracht zijn. Maar het blad bestaat echt en ligt al op u te wachten.

Nummer 1 telt 33 pagina's met vooral veel bijdragen van Theo Gerritsen. Van de andere redactieleden (leeftijden 24, 14, 15, 18 en 24) merken we nog minder. Via NIKS

werd het verhaal 'Rotgeschrokken' uit het infoblad van de werkgroep Jeugdemanipatie en Pedofilie uit Venlo overgenomen. Met een bladzijdelang ekskuus dat Venlo daar niet om gevraagd kon worden ('tijdgebrek', maar een telefoontje was toch genoeg geweest).

Verder een bespreking van de NVSH-infomap "De wet kent grenzen - de liefde niet", van het boek "Seksueel contact tussen volwassenen en kinderen" van Dagmar Potrykus en Manfred Wöbcke. en van een tv-programma over jongeren en hun relaties dat de AVRO op 18 september

uitzond. Een vervolgverhaal over Tonny gaat van start (verderop lezen we hoe justitie in werkelijkheid met het gebeurde is omgesprongen, maar krijgen we tegelijk een toch wel iets ander beeld ervan) en daar tussen door komen we gedichten en losse fragmenten tegen en natuurlijk een oproep om bijdragen in te sturen. De bedoeling is dat er in 1980 twee nummers verschijnen (dus niet drie zoals eerder was aangekondigd)

bob ferguson

VOOR BESTELWIJZE: ZIE ADVERTENTIE OP BLADZIJDE 15.

man,man

OVER DE DIEPERE GEVOELEN VAN MANNEN T.A.V. SEKSUALITEIT EN VERLANGENS IS NOG WEINIG BEKEND.

In de vraaggesprekken die Anton Oskamp met 11 mannen gehad heeft, kan men hier en daar zichzelf herkennen. Veel van de vragen betreffen ook de ervaringen met seksualiteit als kind opgedaan. Voor het merendeel hebben de geïnterviewden de reacties van de opvoeders daarop als negatief ervaren. Uit deze openhartige gesprekken komt vooral naar voren dat men iets wezenlijks mist in de volwassen relatievorming. Het verlies van macht als men een open relatie aangaat wordt als heel bedreigend gezien.

Er komt ook een pedofiel aan het woord, die een nogal ongebruikelijk leven leidt. Het grootste deel van zijn tijd brengt hij aan de Noordkust van Afrika door waar de zeden wat milder zijn en zijn erotische levensstijl minder opvalt. Hij vertelt over zijn ontmoetingen met verscheidene jongens.

Man en macht is een verruimend boek en kan mannen tot een discussie over zichzelf aanzetten.

paul valois

MAN EN MACHT

11 GESPREKKEN MET MANNEN OVER SEKSUALITEIT EN RELATIES.

DOOR ANTON OSKAMP. VAN GENNEP A'DAM.

franse heibel

LEILA SEBBAR IS IN 'LA MAMAN ET LE PEDOPHILE' OP ZOEK GEGAAN NAAR DE LIEFDE VOOR DE KINDEREN, OP ZOEK NAAR HAAR EIGEN MOEDERLIEFDE.

Ze maakt er een merkwaardige omweg voor: hoewel ze -zoals veel feministen- haar moederschap niet verwerpt, vindt ze het nodig de liefde voor het kind te gaan ontdekken...

bij de (mannelijke) pedofiël! Het ware al te mooi, moest Leïla niet plots uitpakken met het ontegenzeggelijk biologisch onderscheid tussen man en vrouw en de kindreliefde opvorderen als de eksklusiviteit van de moeders. De pedofiël wordt meteen met alle zonden van Sodom toebedacht.

foto Jan Pollaerts

Niet alleen de kinderen die versmachten onder bekrompen moederliefde ('ik geef mijn kind alles!') zijn de uitgelezen 'slachtoffers' van pedofielen: pedofielen -aldus Leïla- zijn bovendien superfallokraten. Een dubbele vernedering van de vrouw: gekwetst in haar vrouwelijkheid en in haar biologisch moederrecht.

Het boek is explosief genoeg om pedofiele eminenties als Tony Duvert, Gabriel Matzneff en René Scherer in hun scherpste pen te laten klimmen: de Amerikaanse feministen werken immers hard aan anti-pedofiele groepen en nu is Frankrijk aan de beurt. Tony Duvert, die indertijd Hachettes bedrieglijk vooruitstrevende seks-encyclopedieën voor kinderen (ook in Nederland populair) kraakte met zijn 'Le bon sexe illustré' (Ed. de Minuit, 1974), bereidt de tegenaanval voor.

jan pollaerts

LEÏLA SEBBAR, LA MAMAN ET LE PEDOPHILE. PARIJS, ED. STOCK.

nogmaals Tinka

IN DE VORIGE NIKS WERD HET ALTERNATIEVE BELGISCHE VOORLICHTINGSBOEKJE 'TINKA EN ANDERE vieze VERHALEN VOOR KINDEREN' BESPROKEN. Daarin stond dat de schrijvers een anoniem kollektief vormden. Maar de recensent vergat de kleine lettertjes voorin te lezen. Daar stonden de namen van de medewerkers, die we bij deze alsnog Brussels lof toezwaaien: Marcel Adriaenssens, Roger Loquet Patje Scholiers, Joël Schoups, Els Smet, Guido Totté en Dirk Vermeulen. Verder merkten we dat het boek in Nederland moeilijk te krijgen is. Maar men kan het bestellen bij A.C.Elsen te Heusden. Gireer Bfrs.165 naar nummer 000-1071786-33 of zend een eurochèque of internationale postwissel naar: A.C.Elsen, Guido Gezellelaan 64, Heusden, België.

gorrit goslinga

drs P(partner)

KINDEREN....OM MAAR EEN RAMPGEBIED TE NOEMEN!

DRS. P. GEEFT EEN NUMMERTJE WEG OVER OPVOEDING: "DR.SPOCK IS ALLERMINST EEN VRIEND VAN MIJ. HIJ HEEFT OOK DE ZIEKELIJKE OPVATTING GEHULDIGD DAT KINDEREN HEILIG ZIJN EN DAAR HEEFT HIJ NU DENK IK BEHOORLIJK SPIJT VAN."

Ik kan me intens ergeren aan vervelende kinderen. Goddank belden laatst een paar jongetjes aan die keurig en beleefd waren en netjes zeiden: Dank U wel en dat doet je dan erg goed.

Een welopgevoed kind richt zich naar de adat van het gezin; het schrijft een keurig briefje aan eenjarige tante. Wat mij gunstig lijkt voor een kind is dat oude Engelse systeem dat vroeger ook in Frankrijk gebruik was: de kinderen woonden in de kinderkamer of in de noordelijke vleugel en er was een kinderjuffrouw en de kinderen werden gevoed enz.. En af en toe, als ze uitgeslapen waren en gewassen en gevoed, werden ze de salon binnengevoerd en daar was dan een ontvangstje door de ouders.

Dat klinkt allemaal aristocratisch en onnatuurlijk, maar ik denk dat het wel losliep en dat de kinderen dat best leuk vonden. Ik veronderstel ook dat de kinderen door de nanny of de gouvernante netjes waren opgevoed. Op zo'n basis zou ik

best met kinderen kunnen opschieten. Ik krijg nooit kinderen over de vloer. Nou nooit.... maar de jongetjes, die hun poes in mijn tuin zochten, daar weet ik zeker van dat ze niets zouden beschadigen en niet onbehoorlijk veel aandacht in beslag zouden nemen. En met belangstelling zouden ze naar mijn boeken kijken en boven-

dien een redelijke conversatie voeren.

Bovenstaande is een verkorte weergave van een interview van Drs. P. met het maandblad Partner. Deze maand december kunnen we een reportage in dat blad verwachten van voor- en tegenstanders van pedofilie. Het blad is in de kantoorboekhandel te verkrijgen.

paul valois

de mooie droom van Faucon

DE WERELD VAN BERNARD FAUCON LIJKT OP HET EERSTE GEZICHT EEN ONDOORGRONDELIJKE DROOM, BEVOLKT DOOR ZOETERIGE ETALAGEPOPPEN VAN KINDEREN, WAAR HIER EN DAAR EEN JONGETJE VAN LEVEND VLEES EN BLOED TUSSENGESLOPEN IS.

"DIABOLO MENTHE"

Maar de titel van Bernard Faucons fotoboek - dat hopelijk nog voor de tentoonstelling sluit verkrijgbaar wordt in Nederland - "Les grandes vacances" (De lange zomervakantie) geeft ons de sleutel tot die privé-wereld van de fotograaf. Faucon, die tien maanden van het jaar in Parijs woont, zakt in juli en augustus af naar zijn Provençaalse geboortedorp Apt en maakt daar een vijftiental langdoordachte foto's waarin hij jeugdherinneringen en -fantasieën uit verloren vakantiedagen herschept. Voor de eeuwigheid verstarde herinneringen - verstarde houdingen van poppen. Als nu en dan een levend kind bij de encenering opduikt, dan is het een jongen die in Apt zijn

vakantie doorbrengt. De kleine Bernard? De schaduw van een vriendje dat de geheimen van de lange zomervakantie deelde? Een vriendje aan wie de fotograaf zijn dromen toefluistert?

Geraffineerd en maniakaal berekend schimmenspel? Ja, inderdaad. Bernard Faucon verwoordt het in een van die boutades waar de Fransen meester in zijn: "wat een reeks mooie herinneringen droom ik me bij elkaar!"

Bernard Faucons foto's bekijken, geeft je dat duizelige gevoel dat je bevangt wanneer je de intimiteit mag binnendringen van een boeiend man die zich laat boeien door het kind dat hij nog steeds in zich koestert. En vaak denk je bij die foto's: hier ben ik al eens geweest.

jan pollaerts

VANAF 20 DECEMBER STELT DE ROTTERDAMSE GALERIE 'T VENSTER (OUDE BINNENWEG 113) FOTO'S TENTOON VAN DE FRANSE FOTOGRAAF BERNARD FAUCON.

levend speelgoed

OP FRANSE FILMKOMEDIES HEB IK HET NOOIT ZO BEGREPEN GEHAD. Ze hebben niet of nauwelijks een onderwerp; het verhaaltje is slechts een hulpmiddel om een bekkentekkende komiek van de ene naar de andere gooi- en-smijtpartij te loodsen. Wat dat aangaat heeft het succes van zekere acteur een funeste invloed gehad op de prestaties van zijn collega's en dienstdoende regisseurs. Le Jouet is een typische Franse filmkomedie. Pierre Richard loopt er van de eerste tot de laatste minuut bekkentekkend doorheen en belandt onderweg in menige gooi- en-smijtpartij. Dat ik de film

toch het aankijken waard vind, komt omdat er wel een onderwerp in zit: machtsmisbruik. Het draait allemaal om een journalist die een reportage maakt in een speelgoedmagazine en daar - zeer onaannemelijk - door het zoontje van de hoogste baas wordt aangewezen als favoriete speeltje. Die baas is ook de eigenaar van het tijdschrift waarvoor de journalist werkt, de werkgelegenheid in die branche is beroerd, dus is onze vriend zo goed niet of hij laat zich per kist bezorgen in de speelkamer ten huize van zijn werkgever.

Heer en knecht

Na de eerste schermutselingen blijkt het joch de stunt te hebben uitgehaald uit wraak op zijn vader, die zijn moeder heeft ingewisseld tegen een exemplaar van recenter jaargang. Daarbij speelt zoonlief handig in op de vaderlijke zwakte tegenover de enige nakomeling. Kind en speelgoed vinden elkaar aldus als slachtoffers en gaan aan het werk om anderen die onder hetzelfde juk zuchten, bewust en opstandig te maken. Daarbij halen de bondgenoten heel wat overhoop, maar het is veel leuker dat onvoorbereid te zien. Wel wil ik nog kwijt dat regisseur/scenarist Francis Veber blijkbaar het kind nog als enige mogelijkheid ziet om de gevestigde patronen van macht en vernedering te doorbreken. Alle volwassenen laten met zich sollen in ruil voor een meer of minder goed belegde boterham. Terechte hoop op een onbevungen generatie? In elk geval een bioscoopfilm die meer biedt dan de gulle lach.

gorrit goslinga

LE JOUET van Francis Veber, hoofdrollen: Pierre Richard en Michel Bouquet, draait momenteel in enkele Nederlandse bioscopen.

kinderfilmhuis

EEN GREEP UIT HET PROGRAMMA VAN HET AMSTERDAMS KINDERFILMHUIS IN KNUS DECEMBER.

Op zaterdag de zesde draait "De baby in de boom". Een korte Nederlandse speelfilm van Nouchka van Brakel. Het draait om drie jongetjes die wild spel spelen met de baby waarop ze moeten passen. De film is gericht op mensen tussen de vier en acht jaar. Direkt erop volgt "Stoptrein" van Karst van der Meulen. Eveneens een korte film. Over een jongetje dat er met een echte trein vandoor gaat.

Woensdag zeventien december is het alweer een jongen die de heldenrol vertolkt. Hij heet Mikula en reikt de reddende hand in de Joegoslavische speelfilm "Het avontuur van kapitein Mikula". Zijn opa, met dezelfde naam, is de kapitein en samen helpen ze vluchtelingen naar een vrij eiland.

wild joch

Een week later, op vierentwintig december draait "Run wild, run Free". Ja hoor, opnieuw een joch in de sterrol. Het is de tienjarige Philip die door zijn vriendschap met een jachttopziener zijn spraakvermogen terugvindt. Dit verbijsterend resultaat van een oudere-jongere relatie komt tot stand tegen het decor van een ruig Engels landschap. Mikula en Run wild zijn geprogrammeerd voor een publiek van acht tot twaalf jaar. De vertoningen in het filmhuis gaan voor de liefhebbers gepaard met activiteiten als tekenen en nababbelen.

peter geul

TOEGANGSPRIJS: f 2,50 voor kinderen. Volwassenen: f 5,-
AANVANG: altijd om twee uur.
Het KINDERFILMHUIS zit op het KLEINE GARTMANSPLANTSOEN 14 (Het voormalige Huis van Bewaring, vlak naast Paradiso)
HET KINDERFILMHUIS DRAAIT ELKE WOENSDAG-, ZATERDAG- EN ZONDAG-MIDDAG FILMS.

ZELFHANKELIJK

WE MOETEN DE JEUGD ECHT SERIEUS NEMEN. Dat zegt Minister van Justitie De Ruiter in een interview in Vrij Nederland van 15 november. Ze hebben het niet gemakkelijk, vindt De Ruiter. Ze zitten in een extra gevarenklasse. "Eenzijds wordt de jeugd steeds meer bijgebracht, geconfronteerd met geweldig grote vraagstukken, wordt er van jongs af aan geappelleerd aan hun eigen verantwoordelijkheid, zijn er allerlei tendensen om op te houden met betuttelend gedoe, daalt de meerderjarigheidsgrens, wordt sterk de nadruk gelegd op opleiding en is er een heel appel op de jeugd: laat je niets wijsmaken, neem je eigen standpunten in. Maar anderzijds is er door die belangrijke confrontatie met de wereld en het onderstrepen van de eigen positie juist een grotere afhankelijkheid van de jeugd ontstaan. Het is nog niet eens zo lang geleden dat een kind over het algemeen op zijn veertiende ging werken, in de vorige eeuw op zijn twaalfde jaar. Toen werd een kind veel eerder zelfstandig en schoof het als vanzelf in de wereld van de volwassenen. We zeggen nu: hoe was dat toch mogelijk, kinderen die al werkten. Maar nu wordt er een kunstmatige spanning ingebouwd: een geweldig appel op de eigen verantwoordelijkheid en eigen denken tegenover een grotere afhankelijkheid van allerlei regelingen tot en met jeugdwerkloosheidsuitkeringen. Het systeem maakt de jongeren afhankelijk. Het is een bijna onmogelijke opgave om dat goed te verwerken.

JEUGD EN BIJSTAND

Bijstand vraag je aan bij de Gemeentelijke Sociale Dienst. De GSD is verplicht je aanvraag in behandeling te nemen. Ze moeten binnen 30 dagen laten weten of je een uitkering krijgt. Vraag een bevestiging.

Als je het thuis niet meer uithoudt en je ouders willen je niet meer onderhouden, heb je recht op bijstand, zodat je je schoolopleiding kan afmaken. De eerste 30 dagen heb je altijd recht op een voorlopige uitkering. Het is JOUW geld en ze moeten direkt uitbetalen. Als het niet lukt kan je in beroep gaan.

Ook als je uit een tehuis bent weggelopen, heb je op die eerste 30 dagen recht. Maar pas dan op! Als je bang bent dat je ouders of de politie je opsporen, kun je je adres geheimhouden, OOK voor de GSD.

KENNISGEVING VAN VERENIGING LANDELIJK OVERLEG ALTERNATIEVE HULPVERLENING.

NEERLANDS

DIS

Originele Hollandse schotels!

deze week:

NAAKTE KINDERTJES IN HET GRAS

Witte bonen, snijbonen,
aardappelpuree en een
halve Gelderse rookworst

f 10.-

Aangesloten bij de Stichting Neerlands Dis.
Een instelling die de echte Hollandse maaltijd aan de vergetelheid
heeft ontsnukt en propageert. Met gebruikmaking van puur
Nederlandse producten van onze eigen boeren en tuinders.

Neerlands Dis, omdat het zo lekker is.

14 JAAR BRD

EVEN ZAG HET ER NAAR UIT. ER WAS EEN VOORSTEL IN DE MAAK OM DE LEEFTIJDSGRENS VOOR SEKSUELE KONTAKTEN TUSSEN MANNEN EN JONGENS OP 14 JAAR TE BRENGEN. En dat in ons conservatieve achterland West Duitsland.

Het was dan ook niet zo verwonderlijk dat deze kleine illusie al snel door de werkelijkheid werd ingehaald.

In de nieuwe Westduitse regering van FDP en SPD zijn gevoelige onderwerpen taboe. Het SPD-parlementslid Karl-Heinz Hansen maakte dat in een interview in Vrij Nederland onverbiddelijk duidelijk. Hansen: "Bij de onderhandelingen over het nieuwe regeringsprogramma van Helmut is erover gepraat. Het is er niet doorgekomen door de tegenstand van de socialistische SPD. Onze onderhandelaars hebben het verhinderd. Meer vrijheid voor homoseksuelen zou zo slecht vallen bij de gewone man. En de jeugd moest toch ook beschermd worden. Het is absurd. Het zijn godbetert dezelfde argumenten die in de rest van Europa alleen door christen-demokraten worden gebruikt."

WORKSHOP

EEN IDEE VAN AART STAARTJES, BEKEND OMROEPMEDEWERKER VAN KINDERPROGRAMMA'S EN ONDERMEER WEKELIJKS TE ZIEN IN VARA'S "J.J. DE BOM SHOW", is de aanzet tot het oprichten van een 'workshop' voor schrijvers, acteurs en regisseurs om experimenten voor kinder-tv mogelijk te maken. Het plan kreeg vaste vorm tijdens een twee dagen durend symposium dat de Stichting voor het Kind onlangs organiseerde te Wolfheze. Aart Staartjes vindt dat er op het moment in Nederland veel talent is voor goede kinderprogramma's, maar dat er geen mogelijkheden zijn dit talent te ontwikkelen. Het is vooral ook een financieel probleem, dat volgens hem deels opgelost kan worden door een kleine verhoging van de omroepbijdrage en uitbreiding van de reclamezendtijd, al vindt hij ook dat dat laatste een noodoplossing is. Over deze kant van de zaak wordt nog verder nagedacht, maar een aantal vrijwilligers, waaronder de lector publiciteit prof. J.G. Stappers, Kris Smet (BRT, België) en Willem Wilmink, gaan de plannen verder uitwerken.

Bron: de Volkskrant van 19.10.80.

20.000 BRIEVEN!

TWINTIGDUIZEND BRIEVEN VAN KINDEREN, DIE HET RADIOPROGRAMMA 'PRAATPAAL 15' HEEFT ONTVANGEN, lieten geen twijfel bestaan over het antwoord op de vraag waar hun aandacht naar uitgaat.

Op de eerste plaats wil 78 procent van de kinderen actie voor de derde wereld, wat alleen maar pleit voor hun goede hartjes. 45 procent wil meer en eigentijdse speelruimte die ze zelf willen meeontwerpen. Hun interesse gaat vooral uit naar speelhutjes en afgelegen crossveldjes waar je ook verstoptje kunt spelen en dus niet meer naar die saaie speelplaatsen hoeft. Initiatief genoeg dus.

PG & PV & BF & IS

PUBERSHOW
13- SPECIAAL ---STEPHANIE EN MARC
PRESENTEREN DIT PROGRAMMA.
ALLERLEI ONDERWERPEN KOMEN AAN DE
ORDE WAAR KINDEREN MEE TE MAKEN
HEBBERN.
ZE ZIJN ELKE DINSDAG VAN 16.02 TOT
16.30 TE BELUISTEREN OP H'SUM 1

plakplek

HOEZO...
MATIGEN?!

coc pedo avond

Vrijdag 12 december is er in de COC-
soos "Het Balkon", tramstraat 28 te
Eindhoven een tema-avond over pedofi-
lie. Aanvang 20.30uur. Entree: COC-
leden f1,50, overigen f2,50.

MISDAAD!

Geachte redactie,
Ik ben me rotgeschrokken !!
In Sekstant nr. 10 las ik dat in ons
land jeugdprostitutie niet verboden
is, nota bene !
Maar... prostitutie is een moeilijk en
soms gevaarlijk werk dat een zware
emotionele en soms psychische belasting
met zich meebrengt. Het is géén werk
voor kinderen !
Daarom is het MISDADIG dat jeugdpros-
titutie niet valt onder het verbod op
kinderarbeid !
De werkgever, in dit geval de prosti-
tuant, zou strafbaar gesteld moeten
zijn, en niet zo zuinig ook!!!
Met vriendelijke groeten, Anton de Ru

OPROEP

De Landelijke Werkgroep
Jeugdemancipatie van de NVSH
zoekt op zo kort mogelijke
termijn een
VERENIGINGSRAAD-AFGEVAARDIGDE
alsmede een
RESERVE-AFGEVAARDIGDE.
NVSH-lidmaatschap vereist.
Vertouwdheid met de problematiek
van de jeugdemancipatie en met
de structuur van de NVSH strekt
tot aanbeveling. Tijdsinvestering
(samen) acht zaterdagen per jaar
en enig inleeswerk vooraf.
Tevens zoeken wij nog enige
enthousiaste COMMISSIELEDEN
die bereid zijn in overleg met
de reeds actieve leden bij te
dragen tot de uitbreiding van
ons takenpakket. Tijdsinvestering
onderling te regelen maar mins-
tens drie avonden per maand.
Aanmeldingen en tips bij LWGJ,
Postbus 132 te Rosmalen of tele-
fonisch bij de bestuursleden:
030-710998, 079-510237 of 010-
847595.

sorry yvette

In april plaatsten wij een foto
die volgens het bijschrift kin-
dervuist-bestuurslid Yvette de
Kruif voorstelde. Maar het was
haar zusje Katelijn. In november
plaatsten wij een foto waarop
Yvette wel te zien was. Maar het
bijschrift beweerde dat het haar
medbestuurslid en vriendin Mirten
Halverhout was. Onze excuses, en
hierbij nogmaals Yvettes portret.

LIEVE KINDEREN, WE HEBBEN DUS
ROQUIST HET BEROEMDE BOEK
"WY LEREN LIEFDE" VAN DR. CAR-
PENTIER GELEZEN...

...DR. CARPENTIER...

puber
SHOW
zie links
boven
aan

spreekuur groningen

Alweer meer dan een jaar wordt er in
Groningen maandelijks spreekuur ge-
houden voor mensen met vragen of pro-
blemen rondom pedofilie.
Met ingang van het eerstvolgende spreek-
uur zijn de tijden veranderd. Het is nog
steeds iedere eerste dinsdag van de
maand, maar nu van 20.00 tot 22.00uur.
Het spreekuur wordt gehouden op het oude
adres: Kraneweg 56, Groningen. Op de-
zelfde tijd is het telefonisch spreek-
uur. Het nummer is 050 - 132620.

foute postbus

Als contactadres in Den Bosch
stond in NIKS 9 ten onrechte
Postbus 883 vermeld. Dat moet
zijn - op dezelfde pagina stond
het ook een keer goed: Postbus
833, te 's-Hertogenbosch.

-ZUCHT - OOK DIT
JAAR GEEN WETSVER-
BETERING. OP NAAR
'81 DAN MAAR...

SJOK
SJOK

adressen

INVSH

NVSH-Verenigingskantoor tel:070-469709
Postbus 64, 2501 CB Den Haag.
NVSH Telefonische
Hulpdienst 070-600010

NVSH-LWGJ

Landelijke Werkgroep Jeugdemancipatie,
NVSH-LWGJ, Postbus 132, 5240 AC Rosmalen

AFDELINGSWERKGROEPEN

Amsterdam	Blauwburgwal 7-9
Deventer	Postbus 692
Eindhoven	Postbus 440
Groningen	Postbus 1387
Den Haag	Groot Hertoginnelaan 203
Maastricht	Rechtstraat 20
Nijmegen	Postbus 6728
Rotterdam	Koningin Emmaplein 1
Tilburg	Postbus 1251
Utrecht	Witte Vrouwensingel 100
Venlo	Postbus 635
Zaandam	Ringweg 262

LOVERIGE KONTAKTADRESSEN

Bergen op Zoom	Postbus 663
Breda	Postbus 3773
Den Bosch	Postbus 833
Leiden	B.Füss, Postbus 136
Hoogeveen	Postbus 442
Tiel	St.Agnietenstraat 19
Zoetermeer	Postbus 128

Inlichtingen over voorlichting: 073-412953

STICHTING KINDERVUIST

Kindervuist, Minahassastraat 1, Amsterdam

BELGIË

Antwerpen Studiegroep Pedofilie,
Volkshogeschool Elker-IK
Consciencestraat 46
2000 Antwerpen

DUITSE BONDSREPUBLIC

Düsseldorf DSAP (Deutsche Studien-
und Arbeitsgemeinschaft
Pädophilie) Postfach 3236
4150 KREFELD

ZWITSERSE CONFEDERATIE

Bern SAP (Schweizerische Ar-
beitsgemeinschaft Pädophilie) Postfach 1236
CH 3000 Bern 9

NOORWEGEN

Oslo N.A.F.P. Box 134
Blindern Oslo 3

GROOT-BRITANNIE

London P.I.E. (Paedophile In-
formation Exchange)
P.O.Box 318, London SE3 8QD

KINDERTELEFOONS

Amsterdam	020-224455
Eindhoven	040-451818
	040-444411
Enschede	
(meisjestelefoon)	053-303578
Groningen	050-141010
Heerlen	045-722233
Rotterdam	010-224455
Utrecht	030-522500
(meisjestelefoon)	030-322020
Venlo	077- 48888

AGENDA

OA = Open Avond
VR = Verenigingsraad NVSH
Tenzij anders vermeld begint de
bijeenkomst om 20.00 uur.

DECEMBER

- 2 Vertoning film 'Afscheid nemen van een vriendje', Transitorium I, de Uithof, Utrecht (19.00)
- 4 OA Rotterdam
- 10 OA Den Haag
- 12 OA Utrecht
- 12 OA Zaandam
- 12 Thema-avond over pedofilie, COC-Eindhoven, Tramstraat 28. Entree f2,50, COC-leden f1,50.
- 13 WOPJE, NVSH-pand Utrecht (10.00)

- 14 Oprichtingsbijeenkomsten plaatselijke Kindervuist-groepen (diverse steden).
- 15 Thema-avond Nijmegen met Boudewijn Büch, De Plak, Bloemersstr. 90.
- 16 OA Amsterdam
- 19 OA Maastricht

JANUARI

- 1 OA Rotterdam
- 6 Spreekuur Groningen, Kraneweg
- 9 OA Utrecht 56
- 9 OA Zaandam, Ringweg 262.
- 10 St.Declararius, Moerkerke-straat 116B, Rotterdam-Zuid.
- 14 OA Den Haag
- 16 OA Maastricht (19.30 u.)
- 19 OA Nijmegen, Bloemersstraat
- 21 OA Amsterdam 90.
- 22 LWGJ, RASA Utrecht (19.45 u)
- 24 VR, Amershof, Amersfoort (10.30 u)

NIKKS

verschijnt 10x per jaar

POSTBUS 6614
3002 AP ROTTERDAM
HOLLAND

PORT BETAALD
PORT PAYÉ
Eindhoven